

έφαγα τα χέρια μου

Άρια Χατζόγλου

Θεσσαλονίκη, Μάιος 2023

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής
Θέατρο Πορεία
Πρώτος Κύκλος 2022-2023

Η Άρια γεννήθηκε το Μάη του 1998 λίγο έξω από τη Θεσσαλονίκη. Τα πρώτα 18 χρόνια της ζωής τα πέρασε διαβάζοντας βιβλία και τα επόμενα 3 προσπαθώντας να γίνει πολιτικός μηχανικός. Σήμερα είναι τελειόφοιτη στο τμήμα Θεάτρου του Α.Π.Θ. και συνεχίζει να περνάει τη χρόνο της διαβάζοντας βιβλία και γράφοντας ό,τι μπορεί καμία να γράψει. Τα ενδιαφέροντα της στριφογυρίζουν ομόκεντρα γύρω από το φεμινισμό και ευελπιστεί σύντομα να γράψει κάτι που να περνάει το Μπέχντελ Τεστ.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6945499265
E-mail: ariachatz20@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβρης 2022- Μάιος 2023).

Το θεατρικό έργο *έφαγα τα χέρια μου* της Άριας Χατζόγλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια Creative Commons BY_NC_ND

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

ΥΠΟΘΕΣΗ

Το σπίτι της Ειρήνης μέρα με τη μέρα βυθίζεται στη μούχλα. Προσπαθεί να το καθαρίσει τρίβοντας τους τοίχους. Ο Στέφανος έρχεται για να την βοηθήσει με το καθάρισμα και με τα υπόλοιπα αδιέξοδα που τη βασανίζουν. Η σχέση τους θα την οδηγήσει στα όρια της.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΙΡΗΝΗ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΜΥΡΤΩ

Μία γυναίκα οποιασδήποτε ηλικίας, ενήλικη

Λιγάκι νεότερος της

Η γειτόνισσα από το κάτω διαμέρισμα

Οι κάθετοι (/) σημαίνουν ότι στο σημείο αυτό η ατάκα επικαλύπτεται από την αρχή της επόμενης ατάκια.

ΣΚΗΝΗ 1^η

Η ΕΙΡΗΝΗ κάθεται στο πάτωμα και καθαρίζει τον τοίχο. Έχει στα χέρια της ένα σφουγγαράκι και δίπλα της ένα κουβά με βρομόνερα. Το σπίτι της είναι απλό και όμορφο, τακτοποιημένο και ομολογουμένως καθαρό. Εμείς βλέπουμε ένα χώρο που συνδυάζει σαλόνι και κουζίνα. Οι τοίχοι φαίνονται να έχουν αρχίσει να μουχλιάζουν από κάτω προς τα πάνω. Η μούχλα σε διάφορα σημεία είναι πιο προχωρημένη και σε άλλα φαίνεται σαν κάποιος να την έχει καθαρίσει. Η ΕΙΡΗΝΗ καθαρίζει και μονολογεί.

ΕΙΡΗΝΗ *Και μου λέει «Πρέπει να πληρώσετε για τα μανταρίνια.» και της λέω εγώ «Προφανώς και πρέπει να πληρώσω για τα μανταρίνια, γλυκιά μου, λες να μην το ξέρω; Ήθελα απλά να τα δοκιμάσω πριν τα πάρω. Μανταρίνια δεν παίρνουμε ποτέ χωρίς να τα δοκιμάσουμε. Δεν το ξέρεις;» Και μάλλον δεν το ήξερε γιατί έμεινε εκεί να με κοιτάει σα χαζή. Ε και τα πλήρωσα τελικά. Παρ' όλο που ήταν ξινά και γεμάτα κουκούτσια και καθόλου δεν ήθελα να δώσω τα λεφτά μου σε αυτήν την ηλίθια που ούτε σωστά μανταρίνια δεν είχε να πουλήσει. Αλλά*

έφαγα τα χέρια μου

είχα κουραστεί να περιφέρομαι στη λαϊκή τόση ώρα και τώρα που έχει σπάσει και το καρอตσάμι μου, είναι ακόμα πιο κουραστική αυτή η διαδικασία. Και αν δεν την κάνεις γρήγορα όλο και κάποιον θα πετύχεις και άντε μετά να κάθεσαι να λες μαλακίες. «Ναι, ναι το είδα, ανανάδες σε προσφορά 2 + 1 δώρο.» Τι σκατά να τους κάνω 3 ανανάδες στην τελική; Μόνο η άλλη, η ηλίθια, η κομπογιαννίτισα, η τιποτένια, η – που μια δουλειά δεν μπορεί να κάνει μόνη της–, η – που να κρατήσει ένα φυτό ζωντανό δε μπορεί –

Σκαλώνει για λίγο, σηκώνεται, πηγαίνει στο διπλανό δωμάτιο κρατώντας τη μέση της σαν κάπως να την πονάει, έρχεται μετά αμέσως με ένα τεράστιο ποτιστήριο και αρχίζει να ποτίζει ένα πολύ μικρό φυτό που έχει αρχίσει να παραπονιέται με τη στάση του. Το ποτιστήριο είναι τόσο μεγάλο που αυτή η δουλειά γίνεται αχρείαστα δύσκολη. Ύστερα πηγαίνει και κάθεσαι ξανά στο ίδιο σημείο.

ΕΙΡΗΝΗ Η ηλίθια, η παλιοηλίθια, η... (Φτάνει σε μία κορύφωση που η λέξη που λέει δε βγάζει νόημα).

Τέλος πάντων τέλος πάντων. Τι έλεγα; *(Γιαύση)* Τι το 'θελα και τη θυμήθηκα τώρα αυτήν; Μόνη μου συγχύζομαι. *(Γιαύση)* Και είναι αυτό χρώμα; Ποιος φυσιολογικός άνθρωπος πάει και βάφει τέτοιο χρώμα τα μαλλιά του; Πόσο χρονών δηλαδή νομίζει ότι είναι; Που τέλος πάντων, καμία σημασία δεν έχει πόσο χρονών είναι. *(Γιαύση)* Και έπειτα είναι αυτό όνομα; Μυρτώ; Τι σημαίνει καν Μυρτώ; *(Γιαύση – καθαρίζει και το σκέφτεται λίγο)* Λες να βγαίνει από το δέντρο; Δέντρο δεν είναι η μυρτιά; Από 'κει να δεις θα βγαίνει... Και τι δηλαδή; Τι την έβγαλαν; Μπλούμπερι την έβγαλαν; Ωραία ιδέα! Φοβερή ιδέα. Θα την βγάλουμε Μπλούμπερι. Θα βάφει και το μαλλί μπλε και μια χαρά. Μπλούμπερι... Έτσι θα τη λέω... Μπλούμπερι *(Το δοκιμάζει στη γλώσσα της να δει πως ακούγεται)*... Τι κάθομαι τώρα και ασχολούμαι πάλι μαζί της...

Σταματάει για λίγο και παίρνει ένα τσιγάρο από δίπλα της, το ανάβει, το βάζει στο στόμα και συνεχίζει να καθαρίζει και να μιλάει με το τσιγάρο στο στόμα.

EIPHNH

Σε είδα πάλι στον ύπνο μου χθες... (Παύση)
Καθόσουν εκεί δίπλα και έπαιζες με ένα γατί.
Εγώ καθόμουν και σουμίλαγα αλλά εσύ δεν έλεγες κουβέντα μόνο έπαιζες με το γατί και μετά γύρισες και μου είπες «Πρόσεχε μη πέσεις». «Από που να πέσω παιδάκι μου,» σε ρώταγα εγώ. Τίποτα εσύ «Πρόσεχε μη πέσεις, πρόσεχε μη πέσεις». Σκιάχτημα! Ξύπνησα και δεν με 'πιανε ύπνος μετά. Έκλαιγα τρεις ώρες μέχρι να καταφέρω να ξανακοιμηθώ. Αλλά πάλι καλά να σου πω την αλήθεια... Πάλι καλά. Μ' αρέσει αυτό το παιχνίδι με το κλάμα. Κλαις, κλαις, κλαις και κάποια στιγμή όσο αδειάζεις δάκρυα, σαν να αδειάζεις και λίγο λίγο πίκρα. Και κλαις και κλαις και τίποτα να μη νιώθεις κλαις και κλαις και κλαις και μετά όλα είναι κάπως καλύτερα. Γιατί τελικά πάντα με παίρνει ο ύπνος αν κλαίω. Γλιτώνω και

έφαγα τα χέρια μου

άγχος. Απλά ξεκινάω να κλαίω και μετά ξυπνάω το επόμενο πρωί και όλο το ενδιάμεσο εξαφανίζεται. Αλλά τα έχω ξαναπεί αυτά. Θα βαρεθείς κι εσύ να ακούς κάποια στιγμή, το ξέρω. Θα βαρεθείς και θα φύγεις και μετά θα μιλάω εγώ μονάχη μου στους τοίχους και κανείς δεν θα μ' ακούει. *(Παύση)* Μονάχη μου στους τοίχους και κανείς δεν θα μ' ακούει. *(Μετράει με τα δάχτυλα της πόσες συλλαβές είναι αυτή η φράση)* Μονάχη μου στους τοίχους και κανείς δεν θα μ' ακούει. Δεκαπεντασύλλαβος.

Ξεκινάει να επαναλαμβάνει αυτή τη φράση ξανά και ξανά με πολλούς, διαφορετικούς τρόπους και καταλήγει να το λέει ξανά και ξανά.

ΕΙΡΗΝΗ

Δεθαμακούειδεθαμακούειδεθαμακούειδεθαμακούειδεθαμακούειδεθαμακούει. Αυτή είναι η μαλακία με το κλάμα. Είναι πολύ καλό και χρήσιμο, πολύ γαμημένα χρήσιμο, αλλά μονάχα τη νύχτα. Εδώ, τώρα, πριν νυχτώσει δεν γίνεται να αρχίσεις να κλαις. Να σ' ακούσει και κανείς...

Όχι, με τίποτα. Λοιπόν. Φτάνει μ' αυτό. (Παύση)
Έρθε μια καινούρια στη δουλειά. Έρθε χθες.
Την έβαλαν να ασχολείται αποκλειστικά με τα
μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Λες κι εγώ δεν το
'κανα καλά. Αλλά να σου πω κάτι, δε με νοιάζει!
Στην πραγματικότητα, καλύτερα. Μία δουλειά
λιγότερη για μένα. Στην πραγματικότητα είναι
πολύ συμπαθητική κοπέλα. Έρθε επιτέλους και
ένας συμπαθητικός άνθρωπος σ' αυτό το μέρος.
Είναι και ομορφούλα μη σου πω. Και φαίνεται
αρκετά ξύπνια. Όχι σαν τις άλλες με τα νύχια
μέχρι απέναντι. Άλλη μία τέτοια ημιμόνιμη να
ερχόταν και αλήθεια στο λέω θα 'φευγα. Θα τα
μάζευα και θα 'φευγα. Και μετά να τους έβλεπα
τι θα κάνανε... (Χτυπάει το τηλέφωνο) Ποιος
σκατά είναι πάλι και τι θέλει γαμώ το σπίτι του
Κυριακάτικα;; (Σηκώνει το τηλέφωνο και απαντάει)
Παρακαλώ! (Παύση) Έλα, έλα, τι γίνεται; (Παύση)
Και εγώ εδώ μια χαρά. Έχω χρόνο βέβαια... για
σένα δεν έχω χρόνο; Πες μου (Παύση) Τι λες ρε
Μυρτώ; Και τι θα κάνεις τώρα; (Παύση) Εννοείται

έφαγα τα χέρια μου

ό,τι χρειαστείς να μου πεις! Αφού ξέρεις, τι λες, μεταξύ μας; Τόσα χρόνια γνωριζόμαστε! Εννοείται, ναι! *(Παύση – φαίνεται να χλομιάζει λίγο με αυτά που ακούει)* Αα ναι, εε όχι, όχι δεν το έχω ξεχάσει, σου είπα το έχω δρομολογήσει. Θα έχει φτιαχτεί μέσα στην εβδομάδα. Ναι σου λέω, θα έρθει ειδικός να το δει. *(Παύση)* Θα 'ρθει όντως αυτή τη φορά. Ναι, όχι όπως την άλλη. *(Παύση)* Είχε αρρωστήσει ο άνθρωπος γι' αυτό δεν είχε έρθει. Τέλος πάντων σου λέω μέχρι το τέλος της εβδομάδας θα έχει γίνει, αφού τα 'παμε. *(Παύση)* Όχι, όχι βέβαια. Θα κατέβω εγώ... Έγινε καλή μου ναι, ναι! Ωραία *(Παύση)* Φιλάνια πολλά ναι, ναι. *(Παύση)* Γειά σου τώρα! *(Κλείνει το τηλέφωνο, στρίβει ένα τσιγάρο μέσα στα νεύρα, το ανάβει και συνεχίζει με το καθάρισμα)* Κατάλαβες; Η γρουσουζα, η πουκακόχρονοναχει, η παλιοηλίθια! Θα μου πει αυτή τι θα κάνω εγώ με το σπίτι μου; Θα μου πει αυτή! Μάθαμε τώρα όλοι να προσφέρουμε βοήθεια λες και τη χρειάζεται ο άλλος. Δεν τη θέλω τη βοήθεια σου

έφαγα τα χέρια μου

κοπέλα μου, δεν μπορώ δηλαδή εγώ μόνη μου νομίζεις να τα βγάλω πέρα; Νομίζεις εσένα χρειάζομαι; Δε ξέρω εγώ σε τι κατάσταση είναι το σπίτι μου; Και αν θες να ξέρεις σε πολύ καλύτερη κατάσταση είναι από ότι θα μπορούσε ποτέ να είναι το δικό σου το σπίτι. Ηλίθια, ηλίθια, ηλίθια εντελώς. *(Σηκώνεται, ανάβει ένα κλαδί φασκόμηλο, το αφήνει δίπλα της σε ένα τασάκι και συνεχίζει με το καθάρισμα)* Μας τη γάμησε την ενέργεια πάλι. Η ηλίθια. Και δεν χρειάζομαι βοήθεια. Και ξέρω πολύ καλά τι ανάγκες έχει το σπίτι. Και μπορώ μια χαρά να τα βγάλω πέρα μόνη μου. Και καλύτερεύει η κατάσταση, σιγά σιγά θα είναι όλο και καλύτερα και κάθε μέρα θα είναι όλο και καλύτερα. *(Παύση)* Μια χαρά θα είναι! Όλα θα είναι μια χαρά.

ΜΥΡΤΩ

Έχει φύγει πλέον. Πρέπει να έμεινε εδώ περίπου εφτά χρόνια νομίζω. Ναι. Όχι. Ή ήταν οκτώ; Δε θυμάμαι Έχει σημασία; (Παύση) Εε δεν ήταν πάντα έτσι, αλλά μη φανταστείτε πως ήταν πολύ διαφορετικά ποτέ. Απ' όσο θυμάμαι τουλάχιστον. Αλλά ξέρετε τώρα πως είναι αυτά. Πόσο συχνά παρατηρείς στην πραγματικότητα τους ανθρώπους που μένουν στην πολυκατοικία σου; Εγώ, προσωπικά μιλώντας, χρειάζομαι πολύ καιρό για να μπορέσω να καταλάβω ποια είσαι και που μένεις. Αν μένεις καν μαζί μας. Γιατί τόσος κόσμος μπαينوβγαίνει εδώ πέρα. Μάστορες, γονείς, επισκέπτες. (Παύση) Ναι, την πετύχαινα καμιά φορά στις σκάλες αλλά συνήθως έδειχνε πολύ απασχολημένη και σχεδόν ούτε γεια δεν έλεγε. Μετά από καιρό άρχισα να υποψιάζομαι ότι μάλλον το κάνει επίτηδες. Δυσκολευόταν με τις συναναστροφές της αλλά τότε δεν το ήξερα. Τώρα το ξέρω. Έγιναν

έφαγα τα χέρια μου

διάφορα λάθη μέχρι να το καταλάβω. Έκανα,
μάλλον καλύτερα, διάφορα λάθη.

ΣΚΗΝΗ 2^η

Πρωί. Η ΕΙΡΗΝΗ ξυπνάει, και αγουροξυπνημένη αφού κάνει καφέ πηγαίνει με τα τσιγάρα της, κάθεται στο ίδιο σημείο του τοίχου που καθόταν και χθες και καθαρίζει. Μοιάζει να τα κάνει όλα τόσο μηχανικά που δεν αντιλαμβάνεται ότι δίπλα της κάθεται ένας νεαρός άντρας με έναν δικό του κουβά βρομόνερα, που καθαρίζει και αυτός τον τοίχο. Δεν της δίνει καμία σημασία. Ούτε και αυτή. Κάποια στιγμή το τσιγάρο της ΕΙΡΗΝΗΣ σβήνει και αυτή το ρουφάει μήπως και ανάψει πράγμα που τραβάει την προσοχή του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ο οποίος ψάχνει στο παντελόνι του και της προσφέρει αναπτήρα.

ΕΙΡΗΝΗ ΑΑΑΑΑΑ

/ΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /ΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ

ΕΙΡΗΝΗ Τι ΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ; Τι κάνεις εδώ μέσα; Πως μπήκες;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ορίστε;

ΕΙΡΗΝΗ Τι ορίστε; Με δουλεύεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ειρήνη τι λες; Είσαι με τα καλά σου; Πώς να μπήκα; Με τα κλειδιά /μπήκα

ΕΙΡΗΝΗ /Ποια κλειδιά; /Τα δικά μου τα κλειδιά;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Τα δικά μου τα κλειδιά!

ΕΙΡΗΝΗ Τα δικά σου τα κλειδιά; Έχεις δικά σου κλειδιά;

Για το δικό μου το σπίτι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ειρήνη, είσαι εντάξει; /Τι έχεις πάθει;

ΕΙΡΗΝΗ /Τι έχω πάθει; Εγώ τι έχω πάθει;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσύ τι έχεις πάθει;

ΕΙΡΗΝΗ Μισόμισόμισόμισό, μισό, περιμενε! Να τα
βάλουμε λίγο κάτω

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να τα βάλουμε λίγο κάτω

ΕΙΡΗΝΗ Μπήκες με τα κλειδιά σου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μπήκα με τα κλειδιά μου

ΕΙΡΗΝΗ Που σου τα 'χω δώσει, εγώ ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Που μου τα 'χεις δώσει εσύ

ΕΙΡΗΝΗ Και έρχεσαι εδώ, συχνά;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και έρχομαι εδώ κάθε μέρα ρε Ειρήνη.

Παύση

ΕΙΡΗΝΗ Και με βοηθάς με το σπίτι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και σε βοηθάω με το σπίτι

ΕΙΡΗΝΗ Σωστά..

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σωστά.

Παύση

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Είσαι καλύτερα; Έχω λίγο τρομάξει; Μήπως να καλέσουμε /κάποιον;

ΕΙΡΗΝΗ /Όχι! Κανένα δεν χρειάζεται να καλέσουμε, για λίγο απλά μπερδεύτηκα. Κάτι θα είδα στον ύπνο μου και θα με μπερδεύει. Αλλά... τώρα που σε ξανακοιτάω και έχω πιει και δυο γουλιές καφέ (*Πίνει τις πρώτες δυο γουλιές καφέ*) έχω πλήρη επίγνωση της κατάστασης. Είσαι ο Στέφανος; Σωστά;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σωστά.

ΕΙΡΗΝΗ Σωστά μωρέ. Και βέβαια σωστά. Και έρχεσαι εδώ κάθε μέρα, και με βοηθάς με το σπίτι, και μιλάμε, και τα λέμε, και συζητάμε και γενικά, ξέρεις πράγματα για μένα. Σωστά;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πολύ σωστά

ΕΙΡΗΝΗ Τι πράγματα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι πράγματα;

ΕΙΡΗΝΗ Τι πράγματα ξέρεις για μένα; Έτσι επειδή είμαι ακόμα λίγο μπερδεμένη, αν θέλεις να μου πεις λίγο τι πράγματα ξέρεις για μένα. Είμαι σίγουρη ότι θα μου ξανάρθουν ένα - ένα μόλις αρχίσεις να μου τα λες. Να, εδώ, θα πιώ εγώ λίγο καφεδάκι ακόμα να ζυπνήσω σιγά σιγά. Και θα μου ξανάρθουν. Άντε, για πες...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να σου πω, ναι! Ωραία... να το σκεφτώ λίγο

ΕΙΡΗΝΗ Τι να σκεφτείς; Δεν είσαι σίγουρος; Δε φαίνεσαι και πολύ σίγουρος. Φαίνεσαι λίγο σα να κομπιάζεις. Γιατί κομπιάζεις Στέφανε; Αφού τόσα πράγματα σου έχω πει, δε σου έχω πει; Άντε, μπρος. Λέγε!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Λοιπόν. Μούχλα, καθαρίσμα, τοίχοι, δουλειά, μόνη, κάτω, μανταρίνια, μούχλα, σφουγγάρι, μέση, φυτά, ύπνος, τσιγάρο, δουλειά, ανανάς, σπίτι, Ειρήνη (Σε αυτό το σημείο η ΕΙΡΗΝΗ, φεύγει πάει στο διπλανό δωμάτιο και γυρνάει πίσω με το τεράστιο ποτιστήρι. Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ την κοιτάει αλλά δε σταματάει να λέει λέξεις όλο και πιο γρήγορα.

έφαγα τα χέρια μου

*Τον ποτίζει και μόνο τότε αυτός σοκαρισμένος
σταματάει.) νερό, βρώμικο νερό, πολύ βρώμικο
νερό, μούχλα, μόνη, πατάτες, κρεμμύδια,
Μυρτώ, πλύσιμο, καφές, πικρα, ραδιοφωνάκι,
μανταρίνια, λαϊκή, σπίτι, πότισμα, ηλίθια, ηλίθια,
μήλα, ηλίθια, ηλίθια, ηλίθια, ηλίθια, Μυρτώ,
ύπνος, καφές, τσιγάρο, φαΐ, ύπνος, δουλειά,
καφές, δουλειά, πετσέτα, θρύλοι, πόρτα, φρούτα,
κόκκινα φρούτα, ψέματα, τσιγάρα, τραπέζι,
ταβάνι, καρέκλα, θάνατος, μούχλα, μούχλα,
πλένω, πλένω, πλένω, πλένω, ποτίζω, καθαρίζω,
σκουπίζω, γλύφω, ανοίγω, δεν ανοίγω, δε μιλάω,
κλαίω, κλαίω, κλαίω, κλαίω, κοιμάμαι, κοιμάμαι,
μούχλα, μέση, μούχλα, μούχλα, μέρα, μα, μη, μη
τι κάνεις τι σια /τά κάνεις*

ΕΙΡΗΝΗ Σιάσεσιιάσεσιιάσεσιιάσεσιιάσεσιιάσεσιιάσεσιιά
σεσιιάσεσιιάσεσιιάσε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εντάξει εντάξει /εντάξει,

ΕΙΡΗΝΗ /Εντάξει, /ωραία

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Ωραία, /εντάξει

ΕΙΡΗΝΗ /Εντάξει, /ωραία

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Ωραία, /εντάξει

ΕΙΡΗΝΗ /Εντάξει.

Παύση. Γελάνε λίγο αμήχανα, η ΕΙΡΗΝΗ συνεχίζει να καθαρίζει.

ΕΙΡΗΝΗ Είδα στον ύπνο μου την καινούρια κοπέλα στη δουλειά

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μπορώ να έχω μια πετσέτα πρώτα;

ΕΙΡΗΝΗ Ήρθε στο γραφείο μου στη δουλειά και μου 'δωσε μια πετσέτα με λουλουδάκια

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μπορώ να έχω μια πετσέτα;

ΕΙΡΗΝΗ Την άφησε δίπλα στα τσιγάρα, μου χαμογέλασε με ένα τεράστιο χαμόγελο και μετά έφυγε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μπορώ να έχω μια πετσέτα, σε παρακαλώ

ΕΙΡΗΝΗ Το πιο ωραίο σε αυτή την κοπέλα είναι τα δόντια της. Έχει τα πιο όμορφα δόντια που έχω δει ποτέ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ειρήνη, για το θεό, μια πετσέτα!

ΕΙΡΗΝΗ Δεν έχω ξαναδεί τέτοια οδοντοστοιχία ποτέ μου. Αλήθεια, απίστευτη οδοντοστοιχία. Ολόισια και ολόασπρη. Ολόισια και ολόασπρη.

έφαγα τα χέρια μου

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ πριν το τέλος της προηγούμενης ατάκας έχει σηκωθεί και έχει αρχίσει να κατευθύνεται προς τα δωμάτια. Η ΕΙΡΗΝΗ πετιέται πάνω και του κλείνει το δρόμο με το σώμα της.

ΕΙΡΗΝΗ Τι κάνεις; Που πας;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πάω να πάρω μια πετσέτα, έχω πουντιάσει εδώ μέσα. Με τόση υγρα /σία

ΕΙΡΗΝΗ /Μη! Θα στη φέρω εγώ την κωλοπετσέτα.

Πάει να φύγει το σκέφτεται και γυρνάει, τον πλησιάζει πάρα πολύ κοντά.

ΕΙΡΗΝΗ Τόσες φορές σ' αυτό το σπίτι αποκλείεται να μην έχεις καταλάβει ότι απαγορεύεται, απαγορεύεται ρητά να μπαίνεις στα υπόλοιπα δωμάτια. Υπάρχουν φήμες, θρύλοι σχεδόν υπάρχουν, ότι αν ξένος πατήσει το πόδι του στα προσωπικά μου δωμάτια γίνεται σκόνη, γίνεται νερό, γίνεται λάσπη. Ίσως γίνεται και μούχλα. Υπάρχουν ιστορίες για μικρά, ηλίθια, πανηλίθια αγοράκια σαν εσένα που πάτησαν το μικρό δαχτυλάκι, όχι του ποδιού αλλά της σκέψης τους μονάχα, σ' αυτά

έφαγα τα χέρια μου

τα δωμάτια και εξαφανίστηκαν, δια παντός. Κάποτε, κάποιος σαν εσένα καλή ώρα, μπήκε με μια αφορμή πολύ σημαντικότερη από την χαζοπετσέτα σου και δεν τον ξαναείδαμε ποτέ. Κανείς δε ξέρει, και κανείς δεν πρόκειται να μάθει, τι απέγινε.

Γι' αυτό κάνε μου τη χάρη και την πετσέτα θα στη φέρω εγώ. Και την επόμενη φορά σε θέλω πιο υπομονετικό. Έγινα σαφής;

Δεν περιμένει να ακούσει απάντηση. Φεύγει και γυρνάει πίσω με μία πετσέτα με λουλουδάκια, την αφήνει δίπλα του ευγενικά και του χαμογελάει, κάθεται δίπλα του και συνεχίζει να καθαρίζει.

ΕΙΡΗΝΗ Πολύ καλύτερα τώρα!

ΣΚΗΝΗ 3^η

Νύχτα. Η ΕΙΡΗΝΗ είναι στο δωμάτιο της και κοιμάται. Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ έχει μείνει στο σαλόνι και συνεχίζει με το καθάρισμα. Ξαφνικά ακούγεται ένας υπόκωφος ήχος κλάματος που όσο περνάει η ώρα δυναμώνει. Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ προσπαθεί να αποφασίσει αν είναι καλή ιδέα να πάει στο δωμάτιο της Ειρήνης για να τη βοηθήσει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ειρήνη; Όλα καλά; (Παύση) Μήπως χρειάζεσαι κάτι; (Παύση) Ειρήνη; (Παύση) Το ξέρω ότι απαγορεύεται και μπλαμπλαμπλα και θα γίνω στάχτη και όλα αυτά τα ωραία αλλά αν χρειάζεσαι κάτι Ειρήνη, τώρα είναι η ώρα να μου δώσεις ένα οκέι. (Παύση) Μ' ακούς; Ειρήνη; (Παύση) Σε προειδοποιώ θα περάσω! Δε με νοιάζει τι λες, δεν πα' να γίνω αέρας κοπανιστός, θα μπω! (Παύση) Σε παρακαλώ ρε συ Ειρήνη, ό,τι και αν έγινε θα το παλέψουμε παρέα, δεν είναι το τέλος του κόσμου, στο υπόσχομαι. (Παύση. Το κλάμα ηρεμεί για λίγο και ύστερα συνεχίζει ακόμα πιο δυνατά) Λοιπόν, αυτό ήταν! Με το τρία μπαίνω.

έφαγα τα χέρια μου

Το εννοώ. (Παύση. Πάει να πλησιάσει αλλά κομπιάζει και φαίνεται από τον τρόπο του ότι στην πραγματικότητα λίγο φοβάται) Ένα... ενάμιση... μ' ακούς εε δεν αστειεύομαι, μετρώω. Μετρώω κανονικά. Δύο... δύο και ένα τρίτο, δυόμιση... Έχω σχεδόν φτάσει στο τρία, φαντάζομαι το ακούς. Τώρα ή λες κάτι ή μπαίνω. Έτσι; Σε έχω ενημερώσει. Είναι σαφές, είναι σαφέστατα ξεκάθαρο ότι θα μπω.

Παύση. Εμφανίζεται η ΕΙΡΗΝΗ στην πόρτα τη στιγμή που αυτός πάει να περάσει το κατώφλι. Είναι εντελώς κλαμένη, στέκεται εκεί μπροστά του και του μιλάει μέσα από δάκρυα.

ΕΙΡΗΝΗ /Κάθε βράδυ βγαίνω να πνιγώ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Κάθε βράδυ πάντα λυπημένη

ΕΙΡΗΝΗ Τι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι;

ΕΙΡΗΝΗ Τι τι; Θα έμπαινες μέσα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εννοείται θα έμπαινα

ΕΙΡΗΝΗ Δεν θα έμπαινες

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θα έμπαινα

ΕΙΡΗΝΗ Δεν θα έμπαινες, αφού με πίστεψες, το είδα στο πρόσωπο σου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σιγά που σε πίστεψα

ΕΙΡΗΝΗ Δε με πίστεψες δηλαδή;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δε σε πίστεψα όχι

Παύση.

ΕΙΡΗΝΗ Δε ξέρω τι να κάνω όταν με πιάνει αυτό το πράγμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι είναι αυτό το πράγμα;

ΕΙΡΗΝΗ Δεν ξέρω

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι να κάνω, πες μου

ΕΙΡΗΝΗ Σαν τι να κάνεις; Δεν υπάρχει κάτι να κάνεις. Δεν θέλω να με βλέπεις έτσι. Μήπως καλύτερα να έφευγες;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έτσι λυπημένη;

ΕΙΡΗΝΗ Έτσι όπως είμαι. Δεν υπάρχει όνομα. *(Παύση)*
Μήπως καλύτερα να έφευγες;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καλύτερα όχι. *(Παύση)* Τι μπορώ να κάνω;

ΕΙΡΗΝΗ Στρίψε μου τρία τσιγάρα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τρία τσιγάρα..

ΕΙΡΗΝΗ Ναι τρία τσιγάρα και μη μου μιλάς άλλο, σε παρακαλώ...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εντάξει.

Αρχίζει να της στρίβει τα τσιγάρα, όσο αυτή καθισμένη κάτω, σιγοκλαίει. Την κοιτάει και προσπαθεί να κρατηθεί και να μην της μιλήσει αλλά δυσκολεύεται εμφανώς να συγκεντρωθεί στα τσιγάρα και να μην της δώσει σημασία. Μόλις τελειώνει τα αφήνει δίπλα της. Η ΕΙΡΗΝΗ τα παίρνει και τα κοιτάει.

ΕΙΡΗΝΗ Αυτά είναι τα πιο κακοστριμμένα τσιγάρα του κόσμου.

Βάζει ένα στο στόμα της και περιμένει ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ να της το ανάψει. Όσο αυτή καπνίζει κλαίγοντας αυτός κάθεται δίπλα της και δεν τη κοιτάει. Σιγομουρμουράει ένα τραγούδι. Μετά από λίγο αρχίζει να το σιγομουρμουράει και αυτή μαζί του. Μένουν εκεί.

ΜΥΡΤΩ

Ακούγεται πολύ συχνά μουσική από πάνω. Κυρίως λαϊκά ή ρεμπέτικα. Και παραδοσιακά ενίοτε. Πρέπει να είναι από κάποιο σταθμό ραδιοφώνου αλλά δεν έχω καταφέρει να τον βρω τόσα χρόνια. Και έχω ψάξει ε, γιατί μη με βλέπετε έτσι, και εγώ τέτοια είμαι. Αυτά μ' αρέσουν. Μια φορά θυμάμαι, τη ρώτησα πριν χρόνια τι σταθμό ακούει και με αγριοκοίταξε πάρα πολύ σοβαρά. Αλλά ήδη τότε μάλλον το είχα συνηθίσει αυτό το αγριοκοίταγμα. Το κάνει χωρίς να το ελέγχει νομίζω. Δεν είμαι σίγουρη ότι το αντιλαμβάνεται. Σε κοιτάει καμιά φορά σα να θέλει να σε φυτέψει στο χώμα. Μπορεί να σου λέει το πιο μελιστάλαχτο πράγμα αλλά το μάτι της να βγάζει φωτιές. Τη ρώτησα τότε που λέτε και μου είπε ότι δε ξέρει για ποιο πράγμα μιλάω. Αυτή λέει δεν ακούει ποτέ τέτοια μουσική. Μετά ανέβηκε πάνω και έβαλε το «*Δε θέλω να ξέρεις*» στο τέρμα. Ναι σας λέω. Βίση. Αν δεν ήμουν βέβαιη ότι η παρουσία μου της περνούσε παντελώς αδιάφορη ίσως το ειλάμβανα σαν

έφαγα τα χέρια μου

κάποιου είδους μήνυμα, αλλά δεν νομίζω ότι θα
μου απευθυνόταν ποτέ μ' αυτόν τον τρόπο.

ΣΚΗΝΗ 4^η

Πρωί. Η ΕΙΡΗΝΗ βγαίνει από το δωμάτιο της αγουροξυπνημένη και καλοδιάθετη. Πηγαίνει στην κουζίνα και κάνει καφέ. Όσο περιμένει να γίνει βάζει χαμηλά μουσική στο ραδιόφωνο και σιγοτραγουδάει. Παίρνει τον ένα από τους δύο καφέδες και τον αφήνει στο υπνοδωμάτιο. Έπειτα ξαναγυρνάει στην κουζίνα, κάθεται και πίνει. Σε λίγο βγαίνει ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ με τον καφέ στα χέρια. Κάθεται δίπλα της.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ευχαριστώ για τον καφέ

ΕΙΡΗΝΗ Τον πέτυχα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τον πέτυχες. Βαρύς, γλυκός! Σαν της μαμάς μου

ΕΙΡΗΝΗ Και η δικιά μου έτσι τον έπινε. Και έλεγε θυμάμαι
«Ο καφές πρέπει να ναι βαρύς και γλυκός για να
ξεκινάς πάντα τη μέρα σου με την πίκρα της
απόλαυσης»

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μερακλού η μαμά...

ΕΙΡΗΝΗ Μερακλού, αλλά έφυγε νωρίς. Εσύ απ' την άλλη
δεν έφυγες, έμεινες

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έμεινα ναι. Ελπίζω να μη το μετάνιωσες που
έμεινα

ΕΙΡΗΝΗ Αφού σχεδόν στο ζήτησα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι, όντως, αλλά ήσουν πολύ ταραγμένη και δεν ήμουν σίγουρος πως θα ένιωθες σήμερα

ΕΙΡΗΝΗ Ούτε εγώ ήμουν σίγουρη πως θα ένιωθα σήμερα, αλλά χαίρομαι που είσαι εδώ. Και που σου έφτιαξα καφέ και που τον πίνουμε τώρα παρέα. Έχω καιρό να το κάνω αυτό...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να πιεις καφέ;

ΕΙΡΗΝΗ Με παρέα..

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν έρχεται συχνά κόσμος στο σπίτι ε;

ΕΙΡΗΝΗ Όχι ιδιαίτερα. Δεν μου αρέσουν και πολύ οι άνθρωποι είναι η αλήθεια. Με τρομάζουν λιγάκι. Και με διαπερνάει σχεδόν πάντα, η αίσθηση ότι κάτι δεν μου λένε. Ξέρεις, αυτό που μπορεί να φαίνονται καλοσυνάτοι και ευγενικοί και στην πραγματικότητα να λένε για σένα τα χειρότερα πράγματα χωρίς εσύ να έχεις ιδέα. Αρκεί να βρεθούν στο κατάλληλο πλαίσιο μερικές φορές. Φαντάσου τι θα έλεγε κανείς αν ερχόταν /εδώ και έβλεπε...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Ε δεν είναι και τόσο άσχημα. Εγώ που ήρθα και είδα δηλαδή...

ΕΙΡΗΝΗ Άλλο εσύ, εσύ είσαι άλλο, εσύ με ξέρεις, κάπως

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι, σε ξέρω, κάπως

ΕΙΡΗΝΗ Ε ναι /τέλος πάντων

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /τέλος πάντων, όπως και να 'χει, αν δε δώσεις ευκαιρία δεν μπορείς να είσαι σίγουρη.

ΕΙΡΗΝΗ Η αρνητική κριτική των άλλων δεν είναι κάτι που θα ήθελα ιδιαίτερα να σιγουρέψω στη ζωή μου. Και δεν χρειάζεται κιόλας. Μια χαρά είμαι εδώ /μόνη μου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /μόνη σου.

ΕΙΡΗΝΗ Ναι μόνη μου. Η μοναξιά είναι μεγάλο προνόμιο, ξέρεις, αρκεί να είσαι αρκετά δυνατή για να μπορέσεις να το δεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και εγώ τότε τι κάνω εδώ;

ΕΙΡΗΝΗ Εσύ με βοηθάς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σωστά. (Γιάση) Πάντως, υπάρχουν τρόποι και τρόποι για να πάρει κανείς βοήθεια. Όχι εσύ συγκεκριμένα, γενικά

ΕΙΡΗΝΗ Εγώ συγκεκριμένα δεν χρειάζομαι κάποια άλλη βοήθεια. Είμαι εντάξει. Ήμουν εντάξει και πριν έρθεις εσύ αλλά τώρα που ήρθες είμαι ακόμα πιο εντάξει. Είμαι μια χαρά. Το σπίτι βελτιώνεται, και θα βελτιώνεται, κι εγώ είμαι αλήθεια καλύτερα.

Σηκώνεται και πηγαίνει στο σημείο του τοίχου που κάθεται συνήθως. Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ έρχεται και κάθεται δίπλα της. Καθαρίζουν

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πως ξεκίνησε όλο αυτό;

ΕΙΡΗΝΗ Ποιο πράγμα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Η μούχλα

ΕΙΡΗΝΗ Η μούχλα... Δεν κατάλαβα ποτέ να σου πω την αλήθεια. Κάποτε δεν υπήρχε. Αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Βασικά ούτε αυτό είναι σίγουρο. Όταν άρχισα να την εντοπίζω ήταν μικροί, μικροί λεκέδες σε ανύποπτες γωνίες του σπιτιού που θα μπορούσες ποτέ να μην είχες παρατηρήσει από πολύ κοντά. Κάτω από την τουαλέτα ας πούμε ή πίσω από την τσάντα με τα κρεμμύδια και τις πατάτες. Ένας λεκές τόσο δα μικρός και

έφαγα τα χέρια μου

ολοστρόγγυλος. Ένας λεικές που έβγαζε απόλυτο νόημα να είναι εκεί. Μία πατάτα σάπισε, δεν το παρατήρησες ποτέ και τσουπ, να τη τώρα, μία στάμπα μούχλας. Τίποτα ιδιαίτερα σημαντικό στην αρχή και για πολλούς μήνες, έτσι. Απόλυτα δικαιολογημένη σαπίλα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Απόλυτα δικαιολογημένη σαπίλα

ΕΙΡΗΝΗ Ναι.. απόλυτα δικαιολογημένη σαπίλα. Το σπίτι είναι παλιό βλέπεις. Πολύ πιο παλιό από ότι του φαίνεται στην πραγματικότητα. Από το 1928. Έχει ζήσει μέχρι και πόλεμο αυτό το σπίτι. Όσο να πεις είναι λογικό να βγάζει θέματα. *(Παύση)* Και έτσι περίπου πέρασαν τα πρώτα τρία ή τέσσερα χρόνια. Δεν έδινα σημασία. Έτριβα προσεκτικά τα βρώμια σημεία και αυτή εξαφανιζόταν. Επέστρεφε βέβαια μετά από λίγο. Στο ίδιο σημείο ή σε άλλο. Περιμένε κάποιο καιρό όμως πρώτα και μετά εμφανιζόταν. Και έπειτα πάλι από την αρχή. Έτριβα εγώ, εκεί αυτή. Και κάποια στιγμή μάλλον άρχισε να κερδίζει. Να κερδίζει ναι. Άρχισε να είναι πιο επίμονη και

έφαγα τα χέρια μου

εγώ είχα πολύ δουλειά και πολλά τρεχάματα εκείνη την περίοδο και δεν το παρατήρησα. Έμπαινα σπίτι ίσα για να φάω και να κοιμηθώ τότε. Δεν είχα καθόλου χρόνο.

Παύση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και μετά;

ΕΙΡΗΝΗ Ε τι και μετά και μετά τα βλέπεις. Τώρα τι καθόμαστε και συζητάμε; Τι σημασία έχει; Να, το σπίτι μούχλιασε και εμείς θα το καθαρίσουμε. Δεν είναι δα και κάτι φοβερό. Δεν είναι να πεις ότι δεν μπορείς να μείνεις εδώ μέσα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσύ σίγουρα μπορείς να μείνεις εδώ μέσα.

ΕΙΡΗΝΗ Εγώ σίγουρα μπορώ να μείνω εδώ μέσα. (*Παύση*)
Εσύ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εγώ τι;

ΕΙΡΗΝΗ Εσύ μπορείς να μείνεις εδώ μέσα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Απ' ότι φαίνεται

ΕΙΡΗΝΗ Ναι αλλά ποιος ξέρει για πόσο...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ίσως παρέα καταφέρουμε να συνεφέρουμε λίγο την κατάσταση. Τέσσερα χέρια μπορούν να κάνουν ακριβώς διπλάσια πράγματα από δύο χέρια.

ΕΙΡΗΝΗ Το διπλάσιο του τίποτα, είναι δύο φορές τίποτα. Ελπίζω να το ξέρεις

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Είσαι πολύ αυστηρή. Δεν είναι δα ότι δεν κάνεις και τίποτα. Και με τη μέση σου σε αυτήν την κατάσταση, και με τη δουλειά. Δεν είναι και λίγα όλα αυτά Ειρήνη. Και μαζί και με τη δική μου τη βοήθεια /ίσως

ΕΙΡΗΝΗ /Ίσως, ίσως και όχι. Μένει να το δούμε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και μπορεί τα χέρια να γίνουν και περισσότερα ξέρεις. Μπορούμε να φέρουμε κι' άλλα χέρια /αν θέλουμε

ΕΙΡΗΝΗ /Εγώ αν θέλω. Και στο ξεκαθαρίζω αυτό από τώρα. Μπορεί να έχεις έρθει και να είναι ωραία να κάνουμε κάποια πράγματα παρέα αλλά τις αποφάσεις τις παίρνω εγώ εδώ μέσα. Εγώ αποφασίζω πώς και πότε καθαρίζουμε, εγώ αποφασίζω ποιος ή ποια έρχεται για να

έφαγα τα χέρια μου

καθαρίσει. Ακριβώς όπως εγώ έφερα εσένα για να με βοηθήσεις, ακριβώς έτσι, εγώ θα είμαι κι αυτή που θα αποφασίσει αν είναι να έρθει κάποιο άλλο πέμπτο χέρι. Πρέπει να είναι πολύ σαφές αυτό. Αν δεν μπορείς να το καταλάβεις πες το μου από τώρα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μπορώ να το καταλάβω, απλά λέω

ΕΙΡΗΝΗ Ναι και εγώ, απλά λέω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία λοιπόν.

ΕΙΡΗΝΗ Ωραία ναι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ας καθαρίσουμε τότε

Συνεχίζουν να καθαρίζουν.

ΜΥΡΤΩ

Μια χρονιά, Πρωτομαγιά πρέπει να ήταν... Όχι. Ή ήταν Πάσχα; Ναι Πάσχα ήταν! Ναι είμαι σχεδόν σίγουρη. Γιατί της είχα χτυπήσει να της δώσω ένα τσουρέκι, θυμάμαι. Είχε φτιάξει η μάνα μου εκείνη τη χρονιά πάρα πολλά τσουρέκια, δε θυμάμαι γιατί. Και είχαμε πήσει στο τσουρέκι. Και μου είχαν μείνει τρία τέσσερα σπίτι και δεν είχα τι να τα κάνω. Οπότε τα μοίρασα στην πολυκατοικία. Ε, και έκανα το λάθος εκείνη τη χρονιά, πρώτη και τελευταία φορά... Εντάξει, όχι πραγματικά τελευταία, απλά τελευταία μάλλον για πολύ καιρό, και της χτύπησα να της δώσω το τσουρέκι. Δεν ήταν σπίτι. Σίγουρα δεν ήταν σπίτι γιατί έτυχε και την ώρα που της χτυπούσα γυρνούσε από τη δουλειά. Με πέτυχε λοιπόν στην πόρτα της. Και πάνω που πήγα να της δώσω το τσουρέκι με κοιτάει με ένα βλέμμα χειρότερο από όλα τα στραβοκοιτάγματα που με είχανε φυτέψει μέχρι εκείνη τη στιγμή και με ρωτάει τι σκατά νομίζω πως κάνω έξω από την πόρτα της; Τρόμαξα σας λέω. Πήγα να της πω

έφαγα τα χέρια μου

για το τσουρέκι αλλά άρχισε να μου λέει κάτι ακαταλαβίστσια· ότι λέει οι άνθρωποι δεν πρέπει να πλησιάζουν ούτε με το νου τους την πόρτα της γιατί άσχημα πράγματα θα τους συμβούν, και κάτι τέτοια. Πάνε χρόνια από τότε, αλλά το ρίγος που με διαπέρασε εκείνη τη στιγμή δεν μπορώ να το ξεχάσω. Να, δείτε και τώρα που σας το λέω μου σηκώνεται η τρίχα. Δεν ξαναπήγα μετά από αυτό. Δεν ξαναπήγα για πολύ καιρό. Μετά απ' αυτό νομίζω ήταν που άρχισε να κατεβαίνει εκείνη. Έχω την αίσθηση ότι ντράπηκε που την είδα έτσι. Δεν ξέρω τι κόλλημα είχε με τη πόρτα της ή με το σπίτι της ή δε ξέρω και εγώ με τι, αλλά δεν είναι να παίζεις με αυτά τα πράγματα. Το τσουρέκι τελικά το έφαγα μόνη μου.

ΣΚΗΝΗ 5^η

Μεσημέρι. Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ κάθεται σε μία γωνία και καθαρίζει μηχανικά όσο παίζει μουσική από το ραδιοφωνάκι. Έπειτα από λίγο ανοίγει η πόρτα και μπαίνει η ΕΙΡΗΝΗ γεμάτη ένταση. Είναι πολύ διαφορετική από τις προηγούμενες σκηνές και από τα ρούχα της καταλαβαίνουμε ότι μάλλον έχει γυρίσει από τη δουλειά της. Με το που μπαίνει μέσα ξεντύνεται και τη βλέπουμε να μεταμορφώνεται και πάλι στον άνθρωπο που είναι μέσα στο σπίτι όσο παράλληλα η σκηνή εξελίσσεται. Η μούχλα τριγύρω είναι λιγάκι εντονότερη.

ΕΙΡΗΝΗ Τους μισώ όλους, τους μισώ, τους μισώ, τους μισώ, τους μισώ όλους, όλους, όλους. Κωλοδουλειά, κωλολεφτά γαμημένα κωλολεφτά γαμημένη κωλοδουλειά. Πάλι καλά γύρισα θεέ μου, σπίτι μου, σπιτάκι μου, σπιτάκι μου, σπιτάκι μου. Ουφ.

Τρέχει και αγκαλιάζει τον ΣΤΕΦΑΝΟ ο οποίος σαν να ζυπνάει.

ΕΙΡΗΝΗ Πάλι καλά είσαι ακόμα εδώ. Πάλι καλά. Δεν ξέρω γιατί αλλά για λίγο όπως ερχόμουν πίσω, άρχισα να πιστεύω ότι θα έχεις φύγει. Άρχισα να αγχώνομαι πολύ σοβαρά ότι θα έχεις φύγει. Αλλά είσαι ακόμα εδώ. Πάλι καλά. Πάλι καλά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και που να 'χω πάει δηλαδή; Εδώ, τα βλέπεις...

ΕΙΡΗΝΗ Τί έγινε; Δεν είσαι καλά; Δε φαίνεσαι και πολύ καλά. Έγινε κάτι όσο έλειπα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και τι να γίνει;

ΕΙΡΗΝΗ Κάτι έγινε. Έλα πες το, πες μου τι έγινε;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν έγινε τίποτα Ειρήνη, απλά δεν έχω ιδιαίτερη όρεξη. Και βαρέθηκα εδώ μέσα όλη μέρα. Δεν έγινε κυριολεκτικά τίποτα. Αυτό έγινε.

ΕΙΡΗΝΗ Αυτό δεν είναι κακό όμως. Το να μη γίνεται τίποτα δεν είναι κακό. Είναι σχεδόν καλό μη σου πω...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Το να μη γίνεται τίποτα είναι σχεδόν καλό;

ΕΙΡΗΝΗ Και βέβαια. Γιατί αν γινόταν κάτι θα υπήρχε 50% πιθανότητα να γινόταν κάτι κακό. Οπότε αν δε γίνεται τίποτα υπάρχει 0% πιθανότητα να γίνει κάτι κακό. Αυτό είναι καλό, πολύ καλό μάλιστα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μάλιστα

ΕΙΡΗΝΗ Εγώ που βγήκα για παράδειγμα από το σπίτι, έχω να σου φέρω πολλά τέτοια παραδείγματα πραγμάτων που έγιναν, και το μεγαλύτερο μέρος τους είναι κακά πράγματα. Καλά πράγματα, συμβαίνουν πραγματικά σπάνια.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Για πες δηλαδή, τι πραγματικά κακό συνέβη πάλι;

ΕΙΡΗΝΗ Ααα ουου, πράγματα και πράγματα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ε άντε λέγε

ΕΙΡΗΝΗ Ε να, αρχικά, κάποια έξυσε όλα τα μολύβια μου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πραγματικά κακό πράγμα!

ΕΙΡΗΝΗ Βλέπεις; Ποια δηλαδή το σκέφτηκε και τι δουλειά είχε να έρθει και να ασχοληθεί με τα δικά μου τα μολύβια; Και να μου τα ξύσει όλα έτσι; Όλα για όλα. Και δεν μ' αρέσει καθόλου να γράφω με ξυσμένα μολύβια, το ξέρεις, θέλω η μύτη να είναι φαγωμένη και σχεδόν επίπεδη για να μπορέσω να γράφω έστω και μια λέξη. Γιατί αλλιώς η γραμμή είναι πολύ λεπτή πάνω στο χαρτί και μου δίνει συνεχώς την αίσθηση πως ό,τι γράφω είναι ψέμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Λογικό, πολύ λογικό.

έφαγα τα χέρια μου

ΕΙΡΗΝΗ Και ποιος ξέρει τι άλλο πείραξε αυτή η φαχουλεύτρα; Ούτε να το σκέφτομαι δε θέλω. Και μόνο που το σκέφτομαι, με πιάνει αναγούλα. Και έπειτα το άλλο; Που το πας το άλλο;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Που το πας το άλλο;

ΕΙΡΗΝΗ Η άλλη, εκείνη η μικρούλα που σου έλεγα, με τα δόντια, ε λοιπόν είμαι εντελώς σίγουρη ότι με περιτριγυρίζει. Δεν μπορώ να καταλάβω τι θέλει αλλά όλο και έρχεται, και όλο και κάτι φέρνει, και όλο και κάτι λέει και όλο γενικά γύρω γύρω μου γυρίζει και όλο γεια σου Ειρήνη; Τι κάνεις Ειρήνη; Πως πέρασες το Σαββατοκύριακο Ειρήνη; Τι σε νοιάζει εσένα μωρέ πως πέρασα το Σαββατοκύριακο; Άστο διάολο πια. Όπως θέλω πέρασα το Σαββατοκύριακο. Με το ζόρι κρατήθηκα να μην της απαντήσω σήμερα. (Παύση) Για να μη σου πω το άλλο!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Για να μη μου πεις το άλλο

ΕΙΡΗΝΗ Τι μου έφερε σήμερα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι σου έφερε σήμερα;

ΕΙΡΗΝΗ Ένα κομμάτι τούρτα. Είχε λέει γενέθλια το Σαββατοκύριακο, και είπε να μου φέρει γιατί είχε προσέξει, λέει, ότι μου αρέσουν τα γλυκά με τα κόκκινα φρούτα. Γιατί είχε προσέξει, λέει, πόσο μου είχε αρέσει εκείνη η τάρτα που μας είχαν φέρει τον προηγούμενο μήνα. Το βλέπεις είναι ξεκάθαρο...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Σου τη πέφτει

ΕΙΡΗΝΗ /Με παρακολουθεί

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι;

ΕΙΡΗΝΗ Τι; Τι μου τη πέφτει παιδάκι μου; Με παρακολουθεί, είμαι σίγουρη ότι με παρακολουθεί. Με παρακολουθεί, παρακολουθεί όλες μου τις κινήσεις είμαι σίγουρη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ειρήνη σύνελθε. Εδώ μιλάμε για ένα ξεκάθαρο καλό πράγμα, μία κίνηση φροντιστικότητας, πως είναι δυνατόν να το είδες έτσι;

ΕΙΡΗΝΗ Στέφανε τι λες; Ακούς τι λες; Σου λέω είχε κάτσει και είχε παρατηρήσει! Είχε προσέξει και θυμόταν κιάλας ότι μου άρεσαν εμένα τα κόκκινα φρούτα. Αυτό είναι παρανοϊκό. Και ακόμα πιο παρανοϊκό

έφαγα τα χέρια μου

είναι ότι ήρθε και μου το 'πε κιόλας. Χωρίς καν να ντρέπεται!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μα γιατί να ντραπεί παιδάκι μου η κοπέλα; Που ήρθε και σου έδωσε κάτι που ήξερε ότι σου αρέσει;

ΕΙΡΗΝΗ Τέλος πάντων δεν θα κάτσω τώρα να στο αναλύσω, αν δε βλέπεις μόνος σου την παρεμβατικότητα /μέσα σε όλο αυτό

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Την παρεμβατικότητα;

ΕΙΡΗΝΗ Την παρεμβατικότητα, βεβαίως! Αν δεν βλέπεις μόνος σου τη παρεμβατικότητα μέσα σε όλο αυτό, δεν μπορώ να στο εξηγήσω εγώ και στην τελική, γιατί να χρειάζομαι την τούρτα της; Αν ήθελα γλυκό δεν μπορούσα μόνη μου να πάω και να πάρω; Δεν μου αρέσει η ελεημοσύνη και το ξέρεις. Την σιχαίνομαι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ελεημοσύνη

ΕΙΡΗΝΗ Βεβαίως ελεημοσύνη

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία δε θα συνεννοηθούμε, δε πειράζει δεν είναι πρώτη φορά άλλωστε. Άλλα λόγια να

έφαγα τα χέρια μου

αγαπιόμαστε. Αλλά να σου πω κάτι, πάλι καλά που με ενημέρωσες

ΕΙΡΗΝΗ Που σε ενημέρωσα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Που με ενημέρωσες, να ξέρω. Μη τυχόν τολμήσω ποτέ να σου δώσω, να σου φέρω ή να σου χαρίσω -θεός φυλάξει- κάτι. Οτιδήποτε.

ΕΙΡΗΝΗ Εσύ δεν είσαι το ίδιο με αυτήν

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α ναι; Και τι διαφορά έχω δηλαδή εγώ;

ΕΙΡΗΝΗ Εσύ με ξέρεις! Εσύ δε με παρακολουθείς για να με μάθεις και εσύ δε με πειράζει να με μάθεις

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και τόσο κακό είναι πια να σε μάθει και κάποιος άλλος; Έλεος δηλαδή, δεν είσαι δα και κάνα τέρας

ΕΙΡΗΝΗ Το ξέρω, σταμάτα, το ξέρω. Τώρα γιατί το κάνεις αυτό; Γιατί μου το κάνεις αυτό; Και πού ξέρεις δηλαδή τι θα νομίσει αυτή ή η οποιαδήποτε αυτή; Γι' αυτή μπορεί και να ήμουν τέρας /αν ήξερε...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Αν ήξερε τι; Τι αν ήξερε;

ΕΙΡΗΝΗ Δε ξέρω, αν ήξερε. Αν μάθαινε, δε ξέρω. Δεν μ' αρέσει αυτό που κάνεις. Να το ξέρεις, δε μ'

έφαγα τα χέρια μου

αρέσει καθόλου. Θέλω να τελειώσει αυτή η συζήτηση τώρα. Τώρα είπα. Φτάνει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν γίνεται όποτε σου 'ρχονται δύσκολα να σταματάς τη συζήτηση

ΕΙΡΗΝΗ Α ναι; Και ποιος το λέει αυτό; Εσύ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι εγώ! Γιατί εγώ δεν έχω λόγο; Και στην τελική αν δεν έχω λόγο τι ρόλο βαράω εδώ μέσα;

ΕΙΡΗΝΗ Φτάνει! Είπα φτάνει. Τέλος. Μ' ακούς. Τέλος. Κουβέντα. Πες μου κάτι άλλο. Θέλω να αλλάξουμε θέμα. Πες μου κάτι άσχετο

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κάτι άσχετο

ΕΙΡΗΝΗ Έλα σε παρακαλώ, μη κάνεις έτσι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία θες να σου πω κάτι άσχετο; Πέρασε η Μυρτώ σήμερα όσο έλειπες

ΕΙΡΗΝΗ Ψεύτη

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δε λέω ψέματα. Όντως πέρασε. Πέρασε όσο ήσουν στη δουλειά. Γι' αυτό ήμουν έτσι όταν γύρισες

ΕΙΡΗΝΗ Εσύ είπες δεν έγινε τίποτα. Λες ψέματα, δεν σε πιστεύω

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν έγινε τίποτα εκτός από αυτό.

ΕΙΡΗΝΗ Δε σε πιστεύω, σου λέω

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εντάξει μη με πιστεύεις, ούτε που με νοιάζει

ΕΙΡΗΝΗ Ωραία. Πες πως ήρθε και τι μ' αυτό;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ε τίποτα ήρθε και χτύπησε την πόρτα, σε έφαχνε!

Βγήκα από το μπάνιο και της άνοιξα. Είχες δίκιο,
είναι πράγματι πολύ επίμονη.

ΕΙΡΗΝΗ Σταμάτα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αλλά όμορφη ε; Πολύ όμορφη.

ΕΙΡΗΝΗ Σταμάτα, σταμάτα, σταμάτα, σταμάτα, σταμάτα

Η Ειρήνη συνεχίζει να τον διακόπτει επαναλαμβάνοντας τη λέξη σταμάτα, προσπαθώντας να τον κάνει να σταματήσει μέχρι που ξεσπάει σε γέλια.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν το είχα καταλάβει από τις περιγραφές σου αλλά να μου πεις οι δικές σου οι περιγραφές περιορίζονται στο ηλίθια και στο παλιοηλίθια. Σοκαρίστηκε λίγο όταν της άνοιξα και με είδε. Δεν κατάλαβα τι της έκανε μεγαλύτερη εντύπωση. Που της άνοιξα; Ή που είδε εμένα να της ανοίγω; Καθόταν και με κοιτούσε για κάμποση ώρα. Δεν

έφαγα τα χέρια μου

είπε τίποτα. Μετά έφυγε. Αυτό, αυτό σου λέω.
Εντάξει σταματάω. Σταμάτα. Σταμάτα. Γιατί
γελάς; Σταμάτα. Ειρήνη σταμάτα. Τρομάζω.
Είπα σταμάτα.

ΕΙΡΗΝΗ Είσαι ψεύτης. Η Μυρτώ δε θα ερχόταν. Σιγά μην
ερχόταν. Γιατί το κάνεις αυτό; Τι προσπαθείς να
πετύχεις; Πες μου!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατί να μην ερχόταν;

ΕΙΡΗΝΗ Δε θα ερχόταν σου λέω. Δεν έρχεται. Δεν έρχεται
ποτέ. Σιγά μη ερχόταν τώρα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α δεν έρχεται ποτέ; Άρα δεν είμαι εγώ ο ψεύτης.
Εσύ είσαι η ψεύτρα

ΕΙΡΗΝΗ Σταμάτα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσύ είχες πει ότι έρχεται και δε φεύγει με τίποτα
και ότι γι' αυτό δεν τη θες.

ΕΙΡΗΝΗ Σταμάτα είπα!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έτσι δεν είχες πει; Το θυμάμαι.

ΕΙΡΗΝΗ Ό,τι θέλω είχα πει. Τώρα λέω σταμάτα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άρα δεν είμαι εγώ ο ψεύτης, εσύ είσαι η ψεύτρα.

ΕΙΡΗΝΗ Και εσύ ψεύτης είσαι. Γιατί μου το 'κανες αυτό;

έφαγα τα χέρια μου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σε είδες πως έκανες; Που να σε δεις; Έναν καθρέφτη πρέπει να βάλεις εδώ μέσα μπας και δεις λίγο τα χάλια σου. Φώναζες σα τη χαζή σταμάτασταμάτασταμάτασταμάτα. Αναρωτιέμαι αν έχεις καθόλου επίγνωση της κατάστασης σου ώρες ώρες

ΕΙΡΗΝΗ Έχω απόλυτη επίγνωση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι ε; Έχεις απόλυτη επίγνωση; Γιατί εγώ σε βλέπω να χάνεις τον έλεγχο και να κάθεσαι να ουρλιάζεις σαν την χαζή χωρίς λόγο και με κάθε αφορμή. Και να σου πω κάτι; Σε μένα τουλάχιστον θα μπορούσες να κάνεις μια γαμημένη προσπάθεια να μιλήσεις. Να πεις κάτι. Κάτι που να μην είναι /σταμάτα

ΕΙΡΗΝΗ /σταμάτα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να πάλι τα ίδια. Θα σταματήσω ρε. Αλλά να θυμάσαι ότι εσύ είσαι αυτή που κάθε φορά που τα πράγματα λίγο δυσκολεύουν ή λίγο πάνε να γίνουν πιο ουσιώδη, ουρλιάζεις σταμάτα, σταμάτα. Να το θυμάσαι αυτό.

έφαγα τα χέρια μου

ΕΙΡΗΝΗ Γιατί να το θυμάμαι; Τι; Σκοπεύεις να φύγεις;
Σκοπεύεις να φύγεις..

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δε θα το παίζω αυτό το παιχνίδι.

ΕΙΡΗΝΗ Σε παρακαλώ, μη φύγεις. Σε ικετεύω. Θα κάνω
ό,τι θες...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ειρήνη σταμάτα, δε θα το παίζω αυτό το παιχνίδι

ΕΙΡΗΝΗ Δεν είναι παιχνίδι. Μια ερώτηση σου κάνω;
Σκοπεύεις να φύγεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άκου με λίγο να δεις. Φτάνει. Δε θέλω να μπω σε
τέτοια συζήτηση. Δε θα πετάξεις πάλι το
πρόβλημα πάνω μου. Αν δε θέλεις να
συζητήσουμε, καλύτερα να μη συζητήσουμε
τίποτα, πάντως βλακείες δε θα κάτσω να λέω.

ΕΙΡΗΝΗ Εντάξει

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι εντάξει;

ΕΙΡΗΝΗ Καλύτερα να μη συζητήσουμε τίποτα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ορίστε μια χαρά. *(Γης πετάει ένα σφουγγαρόπανο
στα χέρια)* Ας καθαρίσουμε τότε

*Η ΕΙΡΗΝΗ κάθεται προβληματισμένη και αρχίζει και αυτή να τρίβει
τον τοίχο.*

ΣΚΗΝΗ 6^η

Πρωί. Η ΕΙΡΗΝΗ κάθεται στο τραπέζι. Ο κουβάς και τα σφουγγάρια είναι παρατημένα σε μία γωνία αχρησιμοποίητα. Κάθεται και καπνίζει πίνοντας καφέ. Από το ραδιοφωνάκι ακούγεται μουσική. Μετά από λίγο έρχεται από το δωμάτιο ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Κάθεται μαζί της. Βάζει καφέ. Πίνει. Η μούγλα τριγύρω είναι εμφανώς εντονότερη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νεροζούμι

ΕΙΡΗΝΗ Όπως σου αρέσει

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τον έπαιρνε λίγο ακόμα

ΕΙΡΗΝΗ Μμμ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πώς κοιμήθηκες;

ΕΙΡΗΝΗ Έτσι κι έτσι, εσύ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Χάλια, πονάω παντού πάλι

ΕΙΡΗΝΗ Ναι, η υγρασία φταίει

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έλα ρε συ, αλήθεια; Δε νομίζω, κάτι άλλο θα 'ναι.

Σιγά την υγρασία /που έχει

ΕΙΡΗΝΗ /Στέφανε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να ξες κάτι άλλο θα 'ναι. Τι; Επειδή έχει λίγη μουχλίτσα /ο τοίχος;

ΕΙΡΗΝΗ /Στέφανε είπα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σιγά το πράγμα, αυτό δεν είναι τίποτα. Να έτσι λίγο αν το κάνω με το σφουγγάρι θα φύγει.

Παύση.

ΕΙΡΗΝΗ Ξύπνησες ορεξάτος σήμερα βλέπω

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πονάει η μέση μου Ειρήνη. Δεν είναι κατάσταση αυτή. Κάτι πρέπει να κάνουμε. Κάτι πρέπει να κάνεις εσύ

ΕΙΡΗΝΗ Έχει μυοχαλαρωτικά στο /ντουλάπι

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Ξέρω που είναι τα μυοχαλαρωτικά. Δε θέλω μυοχαλαρωτικά, θέλω /να πάρω μία φυσιολογική αναπνοή

ΕΙΡΗΝΗ /Να φύγεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Όχι, δε θέλω να φύγω

ΕΙΡΗΝΗ Και τι θέλεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μόλις σου είπα τι θέλω. Θέλω να μπορώ να αναπνεύσω

ΕΙΡΗΝΗ Αν θέλεις να φύγεις, μπορείς να φύγεις! Το ξέρεις αυτό έτσι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α ναι ε; Μπορώ να φύγω;

ΕΙΡΗΝΗ Φυσικά και μπορείς να φύγεις

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Από αυτήν εδώ την πόρτα ας πούμε;

ΕΙΡΗΝΗ Από όποια πόρτα θέλεις

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μία πόρτα έχει το σπίτι!

ΕΙΡΗΝΗ Τότε τι με ρωτάς από ποια πόρτα; Από αυτήν εδώ
την πόρτα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία τότε. Μπορεί να φύγω. Μπορεί να φύγω
από αυτήν εδώ την πόρτα

ΕΙΡΗΝΗ Ωραία!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία.

Πάυση. Συνεχίζουν να κάθονται και πίνουν καφέ.

ΕΙΡΗΝΗ Αλήθεια θέλεις να φύγεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν είπα ποτέ ότι θέλω να φύγω. Κυριολεκτικά
δεν το είπα ποτέ

ΕΙΡΗΝΗ Ε πως δεν το είπες; Αφού το άκουσα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσύ το είπες, δεν το είπα εγώ

ΕΙΡΗΝΗ Μα αφού το είπες. Το είπες και το άκουσα και το
θυμάμαι και το είπες και το άκουσα και το

έφαγα τα χέρια μου

θυμάμαι. Είπες συγκεκριμένα «*Δε θέλω
μυοχαλαρωτικά θέλω / να φύγω από αυτήν εδώ την
πόρτα*»

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Να πάρω μια φυσιολογική αναπνοή είπα

ΕΙΡΗΝΗ Δηλαδή δε θέλεις να φύγεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν είπα ποτέ ότι δε θέλω να φύγω

ΕΙΡΗΝΗ Άρα θέλεις να φύγεις, αυτό μου λες

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι, θέλω να φύγω. Αυτό δε θες να ακούσεις;
Ορίστε. Εντάξει; Ικανοποιημένη; Άντε καλή μας
μέρα και σήμερα!

*Σηκώνεται, κατεβάζει τις τελευταίες γουλιές από το καφέ του και φεύγει
προς το δωμάτιο.*

ΕΙΡΗΝΗ Που πας;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να χέσω! Μπορώ;

Παύση.

ΕΙΡΗΝΗ Τώρα πρωί πρωί γιατί να κάνουμε έτσι; Δηλαδή
μια χαρά καθόμουν εδώ και έπινα το καφεδάκι

έφαγα τα χέρια μου

μου και αντί να είμαστε μια χαρά, να λέμε τι είδαμε στον ύπνο μας, καθόμαστε και σκοτωνόμαστε χωρίς κανένα λόγο. Και ποιος ο λόγος; Επειδή το σπίτι δεν είναι και στα καλύτερα του; Ε και; Ωραία, σιγά το νέο. Το σπίτι είναι παλιό και ρημάζει. Τι σημαίνει αυτό; Ότι ρημάζουμε και εμείς; Ότι όλα αργά ή γρήγορα ρημάζουν; Ε και; Ωραία σιγά το νέο. Όλα αργά ή γρήγορα ρημάζουν. Όλα έτσι κι αλλιώς βουλιάζουν, χλομιάζουν και γίνονται ένα με το χώμα ή ένα με τον αέρα ή ένα με αυτήν την κολλώδη ουσία που έρχεται και κάθεται επάνω στο στήθος σου, σαν βλέννα που μόνο αν βήξεις με όλη σου τη δύναμη μπορεί κομμάτι - κομμάτι να αρχίσει να βγαίνει μέσα από το στόμα σου. Η σαν μούχλα. Σαν μούχλα που έρχεται και κάθεται επάνω στους τοίχους και που μόνο αν κάθεται και τρίβεις όλη μέρα και με όλη σου τη δύναμη μπορεί κομμάτι - κομμάτι να αρχίσει να βγαίνει. Αλλά και πάλι δύσκολα. *(Χτυπάει το τηλέφωνο)* Να σου γαμήσω πρωινιάτικα, τι θέλει τώρα;(Το

σηκώνει) Έλα Μυρτώ μου, τι κάνεις; Και εγώ μια χαρά, εδώ, περιμένω. Τι περιμένω; Έλα ντε; Τι να περιμένω. Περιμένω τον υδραυλικό. Τι πράγμα; (Παύση) Ναι, τον μπογιατζή εννοώ. Ο υδραυλικός ήρθε τις προάλλες έχεις δίκιο. Ναι! Σήμερα είναι να έρθει. Άσε με Μυρτώ μου εμένα μού λες; Όλα τα λεφτά μου έχω φάει στους μάστορες και κάθε φορά τα ίδια. Μία είναι βρεγμένος ο τοίχος. Μία φταίει η από πάνω, μία η από δίπλα. Μία θέλει βάψιμο. Δε βγάζω άκρη πια ό,τι και να κάνω. (Παύση) Ελπίζω σήμερα να βρεθεί επιτέλους μία λύση. Ναι, το ξέρω ότι έχει φτάσει στο απροχώρητο η κατάσταση. Μη νομίζεις ότι και εμείς εδώ το απολαμβάνουμε. (Παύση) Ναι, κατάλαβες. Α, και ήθελα να σε ρωτήσω επίσης, μήπως μπορώ να κατέβω σε λιγάκι να μου δώσεις εκείνη τη συνταγή για τη πίτα με τα μήλα; (Παύση) Ναι τη μηλόπιτα εννοώ. Α, ναι τέλεια... Τώρα σε λιγάκι θα κατεβώ. Τι πράγμα; Α ναι; (Παύση για αρκετή ώρα. Της μιλάει η ΜΥΡΤΩ. Στο μεταξύ μπαίνει ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ

έφαγα τα χέρια μου

ξανά και τη βλέπει να μιλάει στο τηλέφωνο. Αυτή συνεχίζει αφηρημένα όσο εκείνος πηγαίνει και ανοίγει μία τσάντα γεμάτη με μήλα και αρχίζει να τα καθαρίζει)
Αχά... Πλάκα κάνεις. Και σου είπε τέτοιο πράγμα; (Παύση) Φοβερό... Να σου πω ρε συ Μυρτώ πρέπει να σε κλείσω γιατί έχω δουλίτσα τώρα, ναι; Θα έρθω σε λιγάκι να τα πούμε! Ναι, ναι έλα γεια σου τώρα... (Το κλείνει) Τι σκατά κάνεις εκεί;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι κάνω; Δεν είπες θα πας να πάρεις τη συνταγή για τη μηλόπιτα; Να, σου καθαρίζω τα μήλα.

ΕΙΡΗΝΗ Άσε τα μήλα κάτω τώρα!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατί βρε Ειρήνη μου; Εσύ δεν είπες θα κατέβεις να σου δώσει τη συνταγή; Βοηθάω με τη διαδικασία...

ΕΙΡΗΝΗ Άσε τα μήλα μου κάτω τώρα. Ό,τι θέλω της είπα της μαλακισμένης. Εσένα τι σε νοιάζει η κωλομηλόπιτα τώρα; Γιατί ασχολείσαι με τα κωλομήλα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι; Ψέματα της είπες; Αφού θα πας τώρα κάτω, δε θα πας; Θα πας! Θα πας και θα χαμογελάς σαν

έφαγα τα χέρια μου

την ηλίθια στην παλιομαλακισμένη, έτσι δεν τη λένε; Ναι στην παλιομαλακισμένη, θα πας και θα της χαμογελάς και μετά θα ανέβεις με την κωλοσυνταγή σου, θα ανοίξεις αυτά εδώ τα γαμημένα κωλοσκουπίδια και θα την πετάξεις μέσα και δε θα κάνεις καμία γαμημένη κωλομηλόπιτα. Έτσι δεν είναι; Αφού έτσι είναι. Πάλι θα κάνεις ότι θα καλέσεις κάποιο για το σπίτι, για την υγρασία, για τη βρώμα. Θα κάνεις ότι σε νοιάζει τι θα φας, τι θα μαγειρέψεις, τι θα φορέσεις. Θα κάνεις ότι σε νοιάζει πώς πάει η μέρα και μετά τιμωποτα. Ε να. Κι εγώ εδώ κάνω πως καθαρίζω τα υποθετικά μήλα για την υποθετική μηλόπιτα που υποθετικά θα φάμε όταν υποθετικά θα μαγειρέψουμε για να καλύψουμε την καθόλου μα καθόλου μα καθόλου μα καθόλου μα καθόλου μα καθόλου υποθετική μας πείνα! Που πας;

ΕΙΡΗΝΗ

Πάω κάτω να πάρω τη συνταγή. Θα νομίζει ότι κάτι έγινε αν αργήσω λίγο ακόμα. *(Πάει να φύγει,*

έφαγα τα χέρια μου

γυρνάει και τον κοιτάει) Είσαι πολύ μεγάλος
μαλάκας, ελπίζω να το ξέρεις

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσύ είσαι πολύ μεγάλος μαλάκας Ειρήνη και το
ξέρουμε και οι δύο. Άντε τράβα τώρα.

ΜΥΡΤΩ

Δεν έχω καταλάβει που αποσκοπεί αυτή η διαδικασία. Αυτή η ιστορία δεν έχει και τόσο ενδιαφέρον. Είχαμε ανθρώπους στη πολυκατοικία με πολύ περισσότερο ενδιαφέρον. Φήμες λένε ότι η γυναίκα στον τέταρτο είναι καταζητούμενη στην Αργεντινή. Αν θέλετε μπορώ να σας πω για εκείνη, μου 'χει πει δυο τρία πραγματάκια κάτι βράδια που τα τσουζάμε με το ούζο του μπαμπά. (Παύση) Ε δεν ξέρω τι άλλο να σας πω. Τα τελευταία χρόνια μιλάγαμε για τα τυπικά κυρίως. Είχε προκύψει και εκείνο το ζήτημα που έσταζε το ταβάνι μου, τότε ήταν που αναγκαστικά είχαμε περισσότερα πάρε δώσε γιατί έπρεπε να λυθεί το θέμα με την υγρασία. Πήρε κάμποσο καιρό να βγάλω άκρη αλλά τελικά εντάξει. Το προλάβαμε. Δεν έγινε χοντρή ζημιά.

ΣΚΗΝΗ 7^η

Νύχτα. Βλέπουμε την ΕΙΡΗΝΗ και τον ΣΤΕΦΑΝΟ αγκαλιασμένους στο πάτωμα στη μέση του σαλονιού. Η ΕΙΡΗΝΗ έχει τα μάτια κλειστά και σε όλη τη σκηνή τον σφίγγει ολοένα και περισσότερο. Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ στέκει εκεί ακίνητος με τα μάτια ανοιχτά. Η μούχλα τριγύρω είναι εντονότερη από ποτέ.

ΕΙΡΗΝΗ Δε θέλω να φύγεις ποτέ. Θέλω να μείνεις μαζί μου για πάντα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Το ξέρεις ότι /αυτό δε γίνεται

ΕΙΡΗΝΗ /Γιατί δε γίνεται;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μπορεί και να γίνεται δε ξέρω απλά /συνήθως δε γίνεται

ΕΙΡΗΝΗ /Γιατί δε γίνεται;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατί οι άνθρωποι αλλάζουν, μεγαλώνουν. Μπορεί σε λίγο καιρό να μη θέλεις να μείνω μαζί σου. Μπορεί να θέλεις να μείνεις με κάποιον άλλο...

ΕΙΡΗΝΗ Δεν νομίζω ότι υπάρχει περίπτωση να γίνει αυτό. Μου φτάνεις εσύ. Εσύ είσαι ό,τι χρειάζομαι

έφαγα τα χέρια μου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσύ είσαι ό,τι χρειάζεσαι

ΕΙΡΗΝΗ *Εσύ είσαι ό,τι χρειάζεσαι, σα βιβλίο αυτοβελτίωσης ακούγεσαι. Ούτε εσύ δεν το πιστεύεις αυτό*

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι σημασία έχει τι πιστεύω εγώ;

ΕΙΡΗΝΗ Εγώ πιστεύω ό,τι εσύ μου φτάνεις τώρα και μάλλον θα μου φτάνεις και για πάντα. Και ξέρεις γιατί; Γιατί ως τώρα κανένας άνθρωπος όχι απλά δεν μου έφτανε αλλά δεν μου χώραγε κιόλας

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι εννοείς;

ΕΙΡΗΝΗ Κανένας ποτέ δεν έχει έρθει σε αυτό το σπίτι. Κατά λάθος έχει τύχει κάποιες φορές άνθρωποι να φτάσουν κοντά στο να μπουν μέσα αλλά ποτέ κανείς δεν τα έχει καταφέρει, κι εκείνα που σου είπα, εκείνο το πρώτο βράδυ, ήταν αλήθεια ξέρεις. Αλλά όχι για το δωμάτιο, για το σπίτι. Ή έτσι πίστευα μέχρι να εμφανιστείς εσύ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εμένα όμως με έφερες εσύ στη ζωή σου Ειρήνη.

ΕΙΡΗΝΗ Αυτό δεν είναι αλήθεια. Εγώ δεν έκανα τίποτα. Εσύ ήρθες από μόνος σου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σωστά

ΕΙΡΗΝΗ Πρέπει να μου υποσχεθείς όμως ότι δε θα φύγεις.
Εντάξει; Θα μου το υποσχεθείς;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αυτό δεν εξαρτάται μόνο από μένα, εξαρτάται κι από σένα. Και από το σπίτι επίσης. Η κατάσταση εδώ δε γίνεται να συνεχιστεί έτσι για πολύ ακόμα. Ακόμα και αν δε φύγω ποτέ, τι θα κάνουμε; Θα μείνουμε μέσα στη μούχλα για πάντα; Ήδη έχεις αρχίσει να βήχεις στον ύπνο σου. Αν μείνουμε εδώ, χωρίς να αλλάξει τίποτα, θα πεθάνουμε απλά και οι δύο.

ΕΙΡΗΝΗ Ε, ας πεθάνουμε απλά και οι δύο...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αυτό θέλεις;

ΕΙΡΗΝΗ Δεν ξέρω, θέλω απλά να μη φύγεις. Θέλω απλά να μη μείνω πάλι μόνη μου. Θέλω να μη πεθάνω, εδώ μέσα, μόνη μου. Γιατί ξέρω τι θα γίνει τότε. Θα μείνω εγώ εδώ, νεκρή, ξαπλωμένη ανάμεσα σε τσιγάρα και μισοπεθαμένα απότιστα φυτά. Φυτά που θα με έχουν δει να μαραζώνω όλον αυτό το καιρό, πολύ περισσότερο από ότι θα άφηνα εγώ ποτέ να μαραζώσουν εκείνα. Και ξαφνικά, μια μέρα, το μόνο που θα αλλάξει θα

έφαγα τα χέρια μου

είναι το σπίτι, που θα μυρίζει ακόμα πιο άσχημα από ότι ήδη μυρίζει. Και κανείς δε θα παρατηρήσει ότι λείπω. Ότι κάτι έγινε. Και η μούχλα βρωμάει έτσι κι αλλιώς, ήδη, σχεδόν σα θανατίλα. Εγώ θα έχω πεθάνει εδώ μέσα και θα περάσουν μέρες, εβδομάδες μη σου πω, μέχρι να καταφέρει η μυρωδιά της λιωμένης μου σάρκας να περάσει τα άπειρα στρώματα αηδίας που με κυκλώνουν και να φτάσει στα ρουθούνια κάποιου. Και αυτός ο κάποιος, ξέρεις ποιος θα είναι; Εκείνη! Αυτός ο κάποιος θα είναι εκείνη. Και εκείνη θα είναι που θα καλέσει την αστυνομία ή τους πυροσβέστες ή εκείνη τη γαμημένη εταιρία καθαρισμού που έχει φαγωθεί να καλέσει. Και έπειτα θα έρθει και θα μπει εδώ μέσα και θα τα δει όλα. Και όλα της τα υποθετικά σενάρια θα επιβεβαιωθούν. Προτιμώ χίλιες φορές να πεθάνω από το να της χαρίσω αυτήν την ευχαρίστηση. Μη σου πω, προτιμώ χίλιες φορές να ζήσω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Το ξέρεις ότι δε χρειάζεται να πεθάνεις εδώ μέσα.

Το ξέρεις ότι υπάρχουν πράγματα που μπορείς

έφαγα τα χέρια μου

να κάνεις για να αποφύγεις τον εξευτελισμό που τόσο πολύ φοβάσαι, απλά μη πεθαίνοντας.

ΕΙΡΗΝΗ Μπορώ να κρατήσω εσένα εδώ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αυτό δε θα σε κρατήσει ζωντανή, λυπάμαι που στο λέω

ΕΙΡΗΝΗ Έτσι λες εσύ. Αλλά ακόμα και /δίκιο να έχεις

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Το ξέρεις ότι έχω δίκιο. Όπως επίσης ξέρεις ότι ακόμα και αν μείνω εγώ εδώ αν πεθάνεις δεν θα μπορέσω εγώ να αποτρέψω /αυτό που περιγράφεις

ΕΙΡΗΝΗ /Λαλαλαλαλαλαλαλαλαλαλαλάλαλαλαλαλαλαλαλα
δεν ακούω τίποτα απ' αυτά που λες
λα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία εγώ προσπαθώ να κάνω σοβαρή συζήτηση μαζί σου και εσύ κάνεις σαν πεντάχρονο

ΕΙΡΗΝΗ Εσύ φταις, δε φταίω εγώ. Αφού κάθεσαι και λες πράγματα που σου έχω εξηγήσει ότι δε θέλω να λες

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Λοιπόν Ειρήνη. Άκου με λίγο σε παρακαλώ δυο λεπτά. Σοβαρά τώρα. Μη κλείνεις τα αυτιά σου, σε παρακαλώ προσπαθώ να σου πω κάτι

έφαγα τα χέρια μου

σημαντικό. (Η ΕΙΡΗΝΗ σε αυτό το σημείο κλείνει τα αυτιά της με μανία και κάνει λαλαλαλαλα όπως και πριν. Συνεχίζει έτσι μέχρι να τελειώσει η ο μονόλογος του ΣΤΕΦΑΝΟΥ) Ωραία να σου πω κάτι ούτε με νοιάζει, αν δε θες να ακούσεις. Εγώ θα στο πω και κάνε ό,τι καταλαβαίνεις. Εγώ θα φύγω. Στο λέω. Θα φύγω θα με χάσεις ξαφνικά από κοντά σου και λοιπά λοιπά λοιπά. Ειρήνη μ' ακούς, θα φύγω σου λέω. Δεν αστειεύομαι. Θα ξυπνήσεις κάποια στιγμή και δε θα 'μαι εδώ. Θα 'χω φύγει. Θα φωνάζεις κι εγώ φιλάκια, γεια σας, μη τον είδατε. (Παύση) Αν δεν κάνεις κάτι, αν δε κάνεις έστω κάποια μικρή προσπάθεια, να κάνεις κάτι, θα φύγω και μετά κάνε ότι σε φωτίσει...

Η ΕΙΡΗΝΗ σταματάει να κάνει λαλαλαλα ανοίγει τα μάτια της και τον κοιτάει.

ΕΙΡΗΝΗ Αν δεν το πω εγώ, δε πας πουθενά
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία. Για να δούμε...

ΣΚΗΝΗ 8^η

Πρωί. Βλέπουμε την ΕΙΡΗΝΗ καθισμένη στο τραπέζι της κουζίνας. Έχει το τηλέφωνο στα χέρια της και προσπαθεί να αποφασίσει αν θα πραγματοποιήσει την κλήση που σκέφτεται. Αμφιταλαντεύεται πολλές φορές και ταυτόχρονα έχει ένα εμφανές άγχος μην τυχόν εμφανιστεί ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ από το μέσα δωμάτιο. Τελικά, το αποφασίζει και παίρνει τηλέφωνο. Μιλάει χαμηλόφωνα να μην τον ξυπνήσει. Η μούχλα τριγύρω είναι εντονότερη από ποτέ.

ΕΙΡΗΝΗ Καλημέρα Μυρτώ, τι κάνεις; (Παύση) Ξέρω ναι, και εδώ τα ίδια. Με τόση βροχή που να τη βρεις την όρεξη; Είναι δύσκολο. Και εμείς εδώ όλο σκάμε να αποφασίσουμε ποιος θα βγει από το σπίτι να κάνει τις δουλειές. Όλο κέρμα ρίχνουμε. Κι όλο χάνω. (Παύση) Τι πράγμα; Καλέ παραιτήθηκα δε σου είπα; (Παύση) Ναι έφυγα. Έχει ένα μήνα. Είχαν φέρει μια καινούρια που όλο και πήγαινε να μου τη φάει τη δουλειά και τους παράτησα μια ώρα αρχύτερα. Και στα κρύα του λουτρού ε! Στη μέση μίας πολύ πιεσμένης

μέρας. Τα μάζεψα και έφυγα. Σιγά μην τους άφηνα να με ξεφτιλίζουν λίγο λίγο κάθε μέρα, μέχρι να μου δώσουν τελικά πόδι εκείνοι. Όχι... έφυγα μόνη μου. (Παύση) Οπότε ναι, τώρα δε χρειάζεται να βγαίνω από το σπίτι, ούτε για να πάω στη δουλειά. Και βασικά γι' αυτό σε ήθελα. Επειδή ξέρω ότι σήμερα είναι που βγαίνεις για τα φώνια σου ήθελα αν μπορείς, αν σου είναι εύκολο έτσι... Αν σε δυσκολεύει δε πειράζει, θα βρω έναν άλλο τρόπο, αλήθεια δηλαδή δε χρειάζεται να πιεστείς για να... (Παύση) Ευχαριστώ! Ήθελα να... αν μπορείς να μου πάρεις κάνα δυο μπανάνες και χάπια για το βήχα γιατί νιώθω κάτι να με τριγυρίζει τις τελευταίες μέρες (Παύση) Όχι Μυρτώ. Τα 'χουμε πει αυτά. Αυτό δεν είναι θέμα. Πόσες φορές πρέπει να σου το πω. Δεν είναι ζήτημα (Παύση) Τέλος πάντων ναι. Ευχαριστώ πολύ. Θα περάσω εγώ να τα πάρω το απογευματάκι. (Παύση) Και κάτι ακόμα... Μυρτώ... Το ξέρω ότι δεν έχουμε τόση άνεση μεταξύ μας για να συζητάμε τέτοια θέματα αλλά

έφαγα τα χέρια μου

δε ξέρω σε ποιον άλλον να μιλήσω, και σκέφτηκα ότι ίσως εσύ μπορέσεις να καταλάβεις (Παύση) Όχι, όχι δεν είναι κάτι ανησυχητικό απλά... (Παύση) Ναι δε ξέρω τι ακριβώς να πω, μη νομίζεις. (Παύση) Τίποτα, στην πραγματικότητα δεν είναι κάτι, απλά θυμήθηκα τις προάλλες που ανέφερες εκείνη τη φίλη σου τη γιατρό που... (Παύση) Όχι, όχι την οδοντίατρο (Παύση) Όχι, ούτε την διευθύντρια στο οφθαλμολογικό (Παύση) Όχι, ούτε την ακτινολόγο. Πόσες φίλες γιατρίνες έχεις πια και εσύ ρε Μυρτώ, έλεος. Την άλλη που είστε μαζί στο γραφείο εννοώ. Α να γεια σου, ναι..

Εκείνη την ώρα μπαίνει μέσα ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ αγοροξυπνημένος. Η ΕΙΡΗΝΗ τον βλέπει, ταραίζεται και προσπαθεί να κλείσει γρήγορα το τηλέφωνο στη ΜΥΡΤΩ.

ΕΙΡΗΝΗ Βασικά να σε πάρω σε λιγάκι γιατί ξεχάστηκα και από το μπλαμπλα μου έχει αρπάξει το φαγητό, ναι, ναι. Θα περάσω από σένα το απόγευμα να τα

έφαγα τα χέρια μου

πούμε κι από κοντά όταν θα μου φέρεις τα πράγματα. Και πάλι ευχαριστώ. Ναι άντε γεια σου τώρα. Ναι, ναι γειά... *(Το κλείνει)*

ΕΙΡΗΝΗ Για ένα πράγμα την παίρνεις τη σιχαμένη και κάθεται εκατό ώρες και σου μιλάει. Την ιστορία της ζωής της έμαθα πάλι. Καλημέρα!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι την ήθελες;

ΕΙΡΗΝΗ Τίποτα, ήθελα να της ζητήσω αν μπορεί να μου πάρει τις μπανάνες και τα χάπια για το βήχα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σώπα! Αποφάσισες να πάρεις επιτέλους χάπια;

ΕΙΡΗΝΗ Τώρα που τα χρειάζομαι όντως, εννοείται πως θα πάρω χάπια.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σωστά... Γιατί τώρα τα χρειάζεσαι όντως. Ένα μήνα τώρα που δεν μπορείς να κλείσεις μάτι δεν τα χρειάζόσουν.

ΕΙΡΗΝΗ Πάντα μέσα στην υπερβολή...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και γιατί δεν πηγαίνεις να τα πάρεις μόνη σου για να 'χουμε καλό ερώτημα; Πως το 'παθες και καταδέχτηκες να ζητήσεις βοήθεια απ' τη βρωμοσιχαμένη;

Παύση.

ΕΙΡΗΝΗ Βρέχει

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και που βρέχει;

ΕΙΡΗΝΗ Δε θέλω να βγω μ' αυτόν τον καιρό έξω. Και στην τελική αυτή θα πάει έτσι κι αλλιώς να κάνει τα φώνια της σήμερα, δεν είναι ότι θα την βάλω σε κόπο. Και με τέτοιο βήχα, είμαι πλέον σχεδόν άρρωστη. Δικαιούμαι άλλωστε και εγώ να αρρωστήσω μια φορά το χρόνο. Δεν είναι και τόσο περίεργο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Περίεργα μας τα λες...

ΕΙΡΗΝΗ Γιατί; Λογικό δεν είναι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αυτό είναι το περίεργο...

ΕΙΡΗΝΗ Μη με νευριάζεις τώρα γιατί σε τίποτα δεν το 'χω /να...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /να;

ΕΙΡΗΝΗ Τίποτα...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εντάξει πάντως...

ΕΙΡΗΝΗ Εντάξει τι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εντάξει, το βλέπω

ΕΙΡΗΝΗ Τι εννοείς;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ξέρεις τι εννοώ

ΕΙΡΗΝΗ Δυο πράγματα της ζήτησα, δε χρειάζεται να το κάνουμε θέμα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τόσες και τόσες μαλακίες κάνουμε θέμα

ΕΙΡΗΝΗ Μην υποτιμάς τις συζητήσεις μας, δε λέμε μόνο μαλακίες

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν είπα ότι λέμε μόνο μαλακίες, αλλά λέμε και μπόλικες μαλακίες

ΕΙΡΗΝΗ Τώρα αυτά τα λες για να δικαιολογήσεις την ανάγκη σου να φύγεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ότι να 'ναι λες πάλι

ΕΙΡΗΝΗ Δε λέω ότι να 'ναι, ξέρω πολύ καλά τι λέω. Αφού θες να φύγεις και το ξέρουμε και οι δύο. Το φτιάχνεις τώρα έτσι ώστε να φαίνεται ότι εγώ φταίω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία, έστω ότι είναι έτσι...

ΕΙΡΗΝΗ Όχι έστω. Έτσι είναι

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία. Έτσι είναι. Εσύ; Εσύ που λες ότι το πιο σημαντικό πράγμα για σένα είναι να μη φύγω γιατί δε κάνεις κάτι να με κρατήσεις; Γιατί με διώχνεις;

ΕΙΡΗΝΗ Δε σε διώχνω εγώ, εσύ φεύγεις;

έφαγα τα χέρια μου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εγώ ακόμα εδώ είμαι. Δεν έχω φύγει. Και εσύ δεν μου επιτρέπεις καν να πιστέψω ότι προσπαθείς να κάνεις κάτι. Ακόμα και αν κάνεις κάτι για να σε βοηθήσεις, δε θες να το ξέρω. Μου το κρύβεις. Μήπως τελικά θέλεις να φύγω;

Παύση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατί δε μιλάς; Ειρήνη;

ΕΙΡΗΝΗ Μπορεί και να θέλω να φύγεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Είδες που στα 'λεγα;

ΕΙΡΗΝΗ Άκουσε με λίγο. Δεν ξέρω πια τι να κάνω. Δεν μπορώ να σε κρατάω εδώ με το ζόρι. Ούτε μπορώ πια να κάθομαι σαν τη χαζή και να καθαρίζω χωρίς λόγο. Ίσως απλά να μην μπορώ να αλλάξω. Και φτάνει πια. Δεν αντέχω να σου ουρλιάζω να μείνεις και εσύ να μου λες, άλλαξε. «Άλλαξε για να μείνω.» Δεν ξέρω πως αλλάζει κανείς. Μακάρι να ήξερα. Αλήθεια μακάρι να ήξερα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Εγώ

έφαγα τα χέρια μου

ΕΙΡΗΝΗ /Εσύ. Όσο είσαι εσύ εδώ, τουλάχιστον, έχει κάποιο νόημα να κοιμάμαι και να ξυπνάω, αλλά σε παρακαλώ άσε με να ησυχάσω πια. Μείνε ή φύγε ή κάνε ό,τι θες. Μόνο μη μου ζητάς άλλο. Δεν έχω άλλο. Κουράστηκα. Ίσως έχεις δίκιο. Ίσως δεν με νοιάζει πια. Ίσως θα ήταν καλύτερα να κάθομαι εδώ και να μουχλιάζω μαζί με το σπίτι Ίσως είναι αυτό. Δεν ξέρω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν ξέρω αν μπορώ να το κάνω αυτό

ΕΙΡΗΝΗ Τότε ίσως καλύτερα να φύγεις

Την κοιτάει αλλά δεν λένε τίποτα άλλο.

ΣΚΗΝΗ 9^η

Απόγευμα. Η ΕΙΡΗΝΗ και ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ κάθονται στο συνηθισμένο σημείο και καθαρίζουν. Μουσική παίζει στο ραδιοφωνάκι. Η μούχλα τριγύρω είναι εντονότερη από ποτέ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έχει αρχίσει να φτάνει πολύ ψηλά

ΕΙΡΗΝΗ Ναι...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ούτε σε νοιάζει πια...

ΕΙΡΗΝΗ Αν δεν με ένοιαζε δε θα καθάριζα...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Οριακά πιστεύω πλέον ότι καθαρίζεις μόνο και μόνο επειδή είμαι εγώ εδώ και παραπονιέμαι. Αν δεν ήμουν εγώ εδώ άραγε θα έμπαινες στον κόπο;

ΕΙΡΗΝΗ Εσύ θα φύγεις έτσι κι αλλιώς όπου να 'ναι οπότε ποιος ξέρει ίσως και να σταματήσω. (Γιάση) Έτσι κι αλλιώς εκεί που έχει φτάσει πια, ακόμα και να θέλουμε, δε τη φτάνουμε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σίγουρα τη φτάνουμε

ΕΙΡΗΝΗ Σίγουρα δεν τη φτάνουμε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σίγουρα τη φτάνουμε

ΕΙΡΗΝΗ Σίγουρα δεν τη φτάνουμε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θεε να το στο αποδείξω;

ΕΙΡΗΝΗ Θεε να σιοτωθείς προσπαθώντας; Έχεις φτάσει και εσύ σε αυτό το ύστατο σημείο ματαιότητας;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άντε βλακείες... σίγουρα μπορούμε να φτάσουμε με κάποιο τρόπο

ΕΙΡΗΝΗ Καλά κάνε ό,τι θεε, εμένα έτσι κι αλλιώς δε με νοιάζει

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να, βλέπεις είχα δίκιο, ούτε που σε νοιάζει πια

Χτυπάει η πόρτα. Σοκάρονται εμφανώς και οι δύο. Η ΕΙΡΗΝΗ ενστικτωδώς κλείνει το στόμα του ΣΤΕΦΑΝΟΥ με το χέρι της και σχεδόν τον κολλάει στον τοίχο.

ΕΙΡΗΝΗ Μη βγάλεις άχνα

Ξαναχτυπάει η πόρτα.

ΜΥΡΤΩ Ειρήνη; Είσαι εκεί; *(Γιάση)* Ειρήνη; Το ξέρω ότι είσαι εκεί, σε άκουσα που μιλούσες. Θεε να μου ανοίξεις λιγάκι; *(Γιάση)* Εντάξει δεν πειράζει αν δε θεε. Με συγχωρείς που σου χτυπάω. Το ξέρω

έφαγα τα χέρια μου

ότι δεν σου αρέσει να έρχεται κόσμος χωρίς να το ξέρεις. Ήθελα απλά να σου πω... (Παύση) Ήθελα απλά να σου δώσω εκείνο που μου είχες ζητήσει τις προάλλες. Για εκείνη τη γιατρό... αυτή από το γραφείο. Επειδή τελικά δεν κατέβηκες ποτέ να την πάρεις. Είναι πολύ καλή και ίσως σε βοηθήσει. Που ξες; Δεν χάνεις τίποτα να της κάνεις ένα τηλέφωνο. Και ακόμα και αν δεν... Αυτό. (Παύση) Θα στην αφήσω εδώ κάτω απ' την πόρτα. Να την πάρεις! (Παύση) Το ξέρω ότι δεν είναι εύκολη απόφαση. Αλλά έτσι κι αλλιώς... Μπορεί να έχω καταλάβει και λάθος... Όπως και να 'χει. (Παύση) Και πάλι με συγχωρείς που ήρθα ως την πόρτα σου για κάτι τέτοιο, απλά αισθάνθηκα πως είναι σημαντικό. Δεν θα ξανασυμβεί. Και αν χρειαστείς κάτι ξέρεις... βάλε μια φωνή και δίπλα είμαστε. Καλό βράδυ.

Βλέπουμε μια κάρτα να περνάει κάτω από την πόρτα και στη συνέχεια την ακούμε να απομακρύνεται. Η ΕΙΡΗΝΗ κατεβάζει το χέρι της από

έφαγα τα χέρια μου

το στόμα του ΣΤΕΦΑΝΟΥ. Σηκώνεται παίρνει την κάρτα και την καταπίνει. Ύστερα ξανακάθεται και συνεχίζει να καθαρίζει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /Γιατί..;

ΕΙΡΗΝΗ /Μη. Δεν θέλω να ακούσω κουβέντα.

Δεν τον κοιτάει καθόλου. Συνεχίζει να τρίβει με μανία.

ΣΚΗΝΗ 10^η

Πρωί. Η ΕΙΡΗΝΗ ξυπνάει έρχεται στο σαλόνι και φτιάχνει καφέ. Κάθεται στο τραπέζι και καπνίζει. Βάζει μουσική στο ραδιοφωνάκι δυνατά. Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ξυπνάει και έρχεται μέσα εμφανώς νευριασμένος αλλά ψύχραιμος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Η κατάσταση έχει αρχίσει να ξεφεύγει

ΕΙΡΗΝΗ Δεν καταλαβαίνω τι εννοείς;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Το πήρες απόφαση πλέον και προσπαθείς να με διώξεις;

ΕΙΡΗΝΗ Ήθελα απλά να ακούσω λίγη μουσική. Αυτό είναι όλο. Να! Ορίστε τη χαμηλώνω.

Η ΕΙΡΗΝΗ χαμηλώνει τη μουσική και ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ δοκιμάζει από τον καφέ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ο καφές όμως, επιτυχημένος. Καιρό είχες να κάνεις τόσο καλό καφέ.

ΕΙΡΗΝΗ Να σου πω τώρα, μη με προκαλείς.

έφαγα τα χέρια μου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Για καλό το είπα, δεν το είπα για να σε προκαλέσω.

ΕΙΡΗΝΗ Τι ακριβώς είπες για καλό; Ότι τόσο καιρό κάνω χάλια καφέ; Να χαρώ εγώ κομπλιμέντο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αν δεν τα 'παιρνες όλα στραβά μπορεί και να το χαιρόσουν.

ΕΙΡΗΝΗ Σωστά

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σωστά

Παύση

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να σε ρωτήσω κάτι άσχετο; Όλα αυτά τα φυτά μέσα στο σπίτι. Πώς είναι δυνατόν να μένουν ζωντανά τόσο καιρό; Δεν σε έχω δει ποτέ να τα ποτίζεις...

ΕΙΡΗΝΗ Πώς σου ήρθε αυτό τώρα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θα το είδα στον ύπνο μου

ΕΙΡΗΝΗ Δε ξέρω. Νόμιζα τα πότιζες εσύ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Όχι εγώ δεν τα έχω ποτίσει ποτέ. *(Παύση)* Και πριν έρθω εγώ;

ΕΙΡΗΝΗ Πριν έρθεις εσύ τα πότιζα εγώ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και μετά πως και σταμάτησες;

ΕΙΡΗΝΗ Δε ξέρω, απλά σταμάτησα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ποιος ξέρει;

ΕΙΡΗΝΗ Τι ποιος ξέρει;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ποιος ξέρει πως και έχουν επιβιώσει όλον αυτόν τον καιρό εδώ μέσα, απότιστα.

ΕΙΡΗΝΗ Ποιος ξέρει;

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ μετά από λίγο σηκώνεται και αρχίζει να καθαρίζει τον τοίχο

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θα 'ρθεις να βοηθήσεις ή θα καθαρίσω πάλι μόνος μου;

ΕΙΡΗΝΗ Δεν έχω όρεξη

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι αλλά πάνε μέρες που δεν έχεις όρεξη και δε γίνεται άλλο έτσι. Σε παρακαλώ, άντε, έλα να βοηθήσεις και εσύ λίγο

ΕΙΡΗΝΗ Μα τι νόημα έχει έτσι κι αλλιώς; Εκεί που έχει φτάσει πλέον, είναι μάταιο

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δεν ισχύει αυτό που λες. Αν επιμείνουμε θα αρχίσει να υποχωρεί. Τόσο καιρό κάτι γινόταν

έφαγα τα χέρια μου

ΕΙΡΗΝΗ Ελάχιστα πράγματα γινόντουσαν στην πραγματικότητα, απλά είχαμε την ψευδαισθήση ότι κάτι γινόταν επειδή είχαμε κάτι να απασχοληθούμε. Τίποτα δεν άλλαζε απλά νιώθαμε λίγο καλύτερα

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και τι; Κακό είναι αυτό;

ΕΙΡΗΝΗ Και τι; Καλό είναι; Για πόσο θα ματαιοπονούμε για κάτι που στην πραγματικότητα δεν μπορεί να αλλάξει. Βαρέθηκα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και τι θα κάνουμε; Απλά θα καθόμαστε εδώ μέσα και θα την βλέπουμε να μας τυλίγει;

ΕΙΡΗΝΗ Ε, κάνε πως δεν τη βλέπεις

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έλα ρε συ Ειρήνη σε παρακαλώ, για το δικό μου το χατίρι έστω. Έλα μόνο για σήμερα. Για μια τελευταία φορά.

ΕΙΡΗΝΗ Γιατί τελευταία; Τώρα είναι που θα φύγεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ε που ξέρεις; Μπορεί! Κάνεις ό,τι περνάει από το χέρι σου πλέον για να με διώξεις έτσι κι αλλιώς. Ούτε αυτό δε σε νοιάζει...

ΕΙΡΗΝΗ Σωστά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ωραία! Τότε μπορείς να μου κάνεις αυτή τη χάρη
τουλάχιστον σήμερα;

ΕΙΡΗΝΗ Όχι

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έλεος πια. Γιατί γαμώ την επιμονή σου; Γιατί;

ΕΙΡΗΝΗ Μη συγκύζεσαι ρε συ Στέφανε, ψυχραιμία

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μη μου λες εμένα ψυχραιμία γιατί σε τίποτα δεν
το 'χω...

ΕΙΡΗΝΗ Ναι, ε; Και τι θα κάνεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θα πάω στη Μυρτώ!

ΕΙΡΗΝΗ Να σου πω, αυτό μην το ξαναπεις γιατί θα
χεστούμε κανονικά

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ας χεστούμε, χέστηκα. Ούτε που με νοιάζει.

ΕΙΡΗΝΗ Και τι θα πας να κάνεις στη Μυρτώ ρε; Για πες
μου! Τι θα της πεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θα της πω ότι χρειάζεσαι τη βοήθεια της

ΕΙΡΗΝΗ Θα σε σκοτώσω

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άντε έλα, να σε δω

ΕΙΡΗΝΗ Δεν σε πιστεύω καν αρχικά

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι, γι' αυτό έχεις κοκκινίσει σαν παντζάρι

ΕΙΡΗΝΗ Δεν θα το κάνεις αυτό, δε μπορείς να το κάνεις
αυτό

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δοκίμασε με

ΕΙΡΗΝΗ Σε παρακαλώ, Στέφανε, μην το κάνεις τώρα αυτό, μη με βάζεις σε αυτό το τρυπάκι. Αφού δε θα έκανες ποτέ κάτι τέτοιο. Δεν θα μου το έκανες αυτό. Το ξέρεις, ότι θα προτιμούσα να πεθάνω

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αυτό ας πούμε τώρα, πως γίνεται να μην ακούς πόσο προβληματικό είναι; Εξήγησε μου

ΕΙΡΗΝΗ Τι είναι προβληματικό; Που δε θέλω να έχω πάρει δώσε με αυτήν την παλιοβρωμοηλίθια. Δε θέλω πως το λένε; Τόσοι τρόποι υπάρχουν. Δεν θέλω /αυτόν

ΣΤΕΦΑΝΟΣ /βοήθεια. Και ποιον σιατά τρόπο θέλεις; Πλέον δε θέλεις κανέναν

ΕΙΡΗΝΗ Ε ωραία. Δεν μπορώ να μη θέλω κανέναν;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Όχι δεν μπορείς. Όσο είμαι εγώ εδώ μέσα, δεν μπορείς να μη θέλεις κανέναν τρόπο. Δεν γίνεται

ΕΙΡΗΝΗ Τότε φύγε! Φύγε. Μπρος πια έλεος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Όχι.

ΕΙΡΗΝΗ Τι όχι;

έφαγα τα χέρια μου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Όχι δεν θα φύγω έτσι. Τέλος. Ή με βοηθάς με τη
γαμωμούχλα σήμερα έστω για μια τελευταία
φορά, ή πάω κάτω

ΕΙΡΗΝΗ Να σου γαμήσω! Φέροτο εδώ *(Σηκώνεται, παίρνει
ένα παρατημένο πανί, κάθεται στο συνηθισμένο της
σημείο και αρχίζει να τρίβει επιδεικτικά)* Ορίστε!
Ικανοποιημένος; Να. Καθαρίζω. Καθαρίζω μια
γαμημένη τελευταία φορά, και μετά δε θέλω να
σε ξαναδώ μπροστά μου. Κατάλαβες;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Όχι έτσι

ΕΙΡΗΝΗ Τι όχι έτσι; Τι σκατά θέλεις; Ορίστε! Να
καθαρίσω δεν ήθελες; Καθαρίζω γαμώ το σπίτι
μου!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Όχι έτσι. Θα καθαρίσουμε το ταβάνι

ΕΙΡΗΝΗ Το 'χεις χάσει

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσύ θα το καθαρίσεις

ΕΙΡΗΝΗ Δε θα 'σαι καλά

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θα το καθαρίσεις, αλλιώς κατεβαίνω κάτω τώρα

ΕΙΡΗΝΗ Στέφανε σύνελθε. Το σπίτι είναι πανύψηλο. Δεν
φτάνω καν

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Θα φτάσεις

έφαγα τα χέρια μου

ΕΙΡΗΝΗ Πώς σκατά θα φτάσω εκεί πάνω πας καλά; Θα σκοτωθώ!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσύ δεν έλεγες ότι προτιμάς να πεθάνεις από το να κατέβω κάτω. Ορίστε, να η ευκαιρία σου

ΕΙΡΗΝΗ Στέφανε, σύνελθε σε παρακαλώ πολύ, σύνελθε

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ή ανεβαίνεις ή κατεβαίνω. Τώρα! Τελευταία ευκαιρία.

ΕΙΡΗΝΗ Ωραία. Που να ανέβω; Που σκατά να ανέβω; Και στο τραπέζι να ανέβω δε φτάνω. Ούτε καν με τη σκάλα δε φτάνω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατί; Έχεις σκάλα;

ΕΙΡΗΝΗ Όχι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τότε τι σκάλα μου λες;

ΕΙΡΗΝΗ Ε, δε ξέρω. Να ανέβω στο ταβάνι συζητάμε, σκάλα μου ήρθε στο μυαλό

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εγώ θα σου πω που θα ανέβεις...

Σηκώνεται και ανεβάζει μια καρέκλα πάνω στο τραπέζι.

έφαγα τα χέρια μου

ΕΙΡΗΝΗ Αρχικά όχι! Κατά δεύτερον επίσης όχι και κατά τρίτον ακόμα και να ανέβαινα, πάλι δε θα έφτανα. Το βλέπεις έτσι; Δεν είσαι τυφλός

Ανεβάζει ακόμα μία καρέκλα πάνω στο τραπέζι. Έπειτα ανεβαίνει επάνω στο τραπέζι και ο ίδιος. Βάζει τη μία καρέκλα πάνω στην άλλη. Την κοιτάει.

ΕΙΡΗΝΗ Δεν υπάρχει περίπτωση να ανέβω εκεί πάνω. Θα πέσω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και τι σε νοιάζει; Αφού πλέον δεν σε νοιάζει τίποτα

ΕΙΡΗΝΗ Δε μπορώ, φοβάμαι. Θα χτυπήσω

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Και να χτυπήσεις εγώ εδώ θα 'μαι. Θα σε βοηθήσω εγώ. Άντε μπρος ανέβα.

ΕΙΡΗΝΗ Δεν μπορώ σου λέω. Δεν μπορώ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ειρήνη, αν δεν ανέβεις στο υπόσχομαι ότι θα κατέβω κάτω τώρα αμέσως.

ΕΙΡΗΝΗ Σε παρακαλώ, μη μου το κάνεις αυτό

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ανέβα άντε

ΕΙΡΗΝΗ Στέφανε σε παρακαλώ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άντε, τελείωνε

Παύση. Κοιτιούνται. Η Ειρήνη τον κοιτάει και έχει αρχίσει σχεδόν να κλαίει, αλλά σιγά σιγά ανεβαίνει στο τραπέζι. Μετά πολύ φόβου, προσπαθεί να ισορροπήσει κάπως για να ανέβει στις καρέκλες αλλά είναι πραγματικά πολύ δύσκολο. Δεν υπάρχει περίπτωση να τα καταφέρει χωρίς να πέσει. Είναι εμφανές.

ΕΙΡΗΝΗ Άμα πέσω θα με πιάσεις

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άμα πέσεις θα σε πιάσω

Ανεβαίνει. Προσπαθεί με πόδια που τρέμουν κάπως να φτάσει στην κορυφή, και πέφτει. Προσγειώνεται στο πάτωμα με έναν πραγματικά δυνατό κρότο και κραυγάζει με μια κραυγή που βγαίνει από το βαθύτερο σημείο του κορμού της. Ο Στέφανος δεν είναι πουθενά. Είναι μόνη της.

ΜΥΡΤΩ

Εγώ ανέβηκα εκείνη τη μέρα γιατί άκουσα έναν πολύ δυνατό κρότο και τρόμαξα. Αλλά για να είμαι ειλικρινής τον τελευταίο καιρό την είχα κάπως στο νου μου. Πάντα ήταν περίεργη αλλά τον τελευταίο χρόνο, ήταν ιδιαίτερα περίεργη. Δεν μπορούσα να καταλάβω τι ακριβώς ήταν αυτό που τόσο πολύ τη δυσκόλευε. Όταν τη βρήκα ήταν σα μωρό παιδί. Έκλαιγε και με παρακαλούσε να τη βοηθήσω. Όπως και να 'χει. Δε κατάλαβα και πολλά από τα λόγια της. Γύρω της όμως, ήταν πεσμένες καρτέλες και αν κατάφερε με κάποιο τρόπο να σκαρφαλώσει επάνω τους, υποθέτω ότι η πτώση ήταν πολύ άσχημη.

Ομολογώ ότι πάντα ήμουν περίεργη να δω πως είναι το σπίτι της. Δεν ξέρω τι φανταζόμουν. Μέχρι και παγανιστικές τελετές την είχα φανταστεί να κάνει εκεί μέσα. Αλλά τελικά τίποτα. Ένα απλό σπίτι. Εγώ την σήκωσα και τη πήγα με το αυτοκίνητο στο νοσοκομείο. Εκείνη

έφαγα τα χέρια μου

μόνο έκλαιγε. Δεν έβγαλε τσιμουδιά. Κάποια στιγμή μόνο, με ρώτησε αν ξέρω που είναι ο Στέφανος. Δεν ξέρω ποιον εννοούσε. Ίσως ήταν και από τη διάσειση. Δεν φάνηκε να εκπλήσσεται που δεν ήξερα.

Αυτά πάνω κάτω.

Α. Ξέχασα κάτι σημαντικό. Από το λίγο που τη γνωρίζω είμαι σχεδόν σίγουρη πως δεν υπάρχει περίπτωση αυτό να έγινε καταλάθος. Ήταν πολύ προσεχτική μ' αυτά τα πράγματα. Εκείνη τη μέρα, όταν ανέβηκα πάνω, αφού άκουσα το μπαμ, η πόρτα ήταν μισάνοιχτη.

Έτσι μπήκα.

ΤΕΛΟΣ